KÜLTÜR BAKANLIĞI
HALK KÜLTÜRÜNÜ ARAŞTIRMA DAİRESİ YAYINLARI : 119
HALK EDEBİYATI DİZİSİ : 25

(128)

beyan ettiklerim

ÂŞIK BEYANÎ

ANKARA - 1990

KÜLTÜR BAKANLIĞI
HALK KÜLTÜRÜNÜ ARAŞTIRMA DAİRESİ YAYINLARI : 119
HALK EDEBİYATI DİZİSİ : 25

21.10.2010

beyan ettiklerim

ÂŞIK BEYANÎ

Abdurrahman - Aziz - Hakan
AYDIN
Kardeşlerin ARMAĞANIDIR.

Ankara 1990

ISBN: 975.17.0504.5

Kültür Bakanlığı'nın 12 Ocak 1990 tarih ve 351-89 sayılı onayı ile 1500 adet bastırılmıştır.

Feryal Matbaası , Ankara 1990

İÇİNDEKİLER

SAYFA

SUNUŞ 5

ŞİİRLER ..... 7 - 103

A. 8 HECELİLER

1. Bebek 7
2. Olduk 8
3. Memnunum 9
4. Karacaoğlan'a 10

B. 11 HECELİLER

1. Çiçekler 11
2. Öğretmenlik 13
3. Turizm Destanı 14
4. Hanım 18
5. Zafere Doğru 19
6. Sevgiliye 21
7. Kıbrıs'a Doğru 22
8. Kışlada İstek 26
9. Çevirdi 27
10. Kara Toprak 28
11. Emmi 29
12. Sitem 31
13. Bağlılık Allahım 32
14. İstiklâl Harbi Destanı 34
15. Nesli Kesilmekte Olan Hayvanlara 38
16. Mehmetçik 39
17. O Günden Bu Güne 41
18. Çocuk 43
19. Atatürk 45

20. Oğul 47
21. Öğüt 51
22. İzin 52
23. Yaşarım 53
24. Memur Bey 54
25. Öğretmen Destanı 55
26. Okul 58
27. Mektup 60
28. Çocuğa Öğüt 62
29. Ayın Keşfinden Sonra 64
30. Ben 65
31. Egemence Barış 66
32. Haber 69
33. Bahar 71
34. Bozuk Çalar 72
35. Yaylalar 74
36. Dağlar 76
37. Yollar 78
38. Su 79
39. Fakirlik 81
40. Öldükten Sonra 83
41. Ağaç 84
42. Görünüdedir 85
43. Masallardaki Kişi 87
44. Türk Pehlivanlarına 88
45. Bir Nefes 89
46. Dost Mektubu 90
47. Kör oğlu 91
48. Kan 92
49. Yeryüzünün İnsan Oğluna Seslenişi 93
50. Öleceğimi 95
51. Kızılay 97
52. Gitmeye 99
53. Gençlik Destanı 100

ŞİİR İNDEKSİ 104

SUNUŞ

Kültür Bakanlığı Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Başkanlığı millî değerlerimizin önemli bir dalını meydana getiren halk şairlerimizin söylemiş ya da yazmış oldukları şiirleri kitaplar halinde yayımlayarak milletimizin istifadesine sunmak, bu şiirleri gelecek nesillere aktarmak, halk şiiri geleneğinin devamına yardımcı olmak amacıyla 1987 yılı içerisinde "Halk Şairleri Arası Eser Yarışması " düzenlemişti.

Yarışmada derece ve ödül alan altı eser 1988 ve 1989 yıllarında yayımlandı. Bunların dışında "Değerlendirme Kurulu"nun yayımlanmasında yarar gördüğü on eser daha vardı. Elinizdeki kitap bunlardan biridir.

Bu kitaptaki şiirler, hece sayılarına göre gruplandırılarak dizilmiştir. Şiirlerde halk şairlerimizin kullandıkları ağız özellikleri mümkün olduğunca korunmuş, kitabın sonuna bir de şiir indeksi eklenmiştir.

Eserlerin ülkemizin birlik ve kardeşlik duygularını geliştirmesini, araştırmacılara faydalı olmasını dileriz.

Halk Kültürünü Araştırma Dairesi Başkanlığı

A. 8 HECELİLER

1

BEBEK

Gel anandan doğma bebek
Dünya dardır yer yoktur ki
Şer yığını öbek öbek
Öğüt tutan pîr yoktur ki

Doktor sarmıyor yarayı
Dosttan uzattık arayı
Seçmek zor akı karayı
Gözümüzde fer yoktur ki

İnsan insanları yiyor
Yürekte yağlar eriyor
Doğanlar ölüm arıyor
Üç ayaklı dar yoktur ki

Atlar tekmeliyor tayı
Kuyruğa geç de al payı
Er doğan kapmış tarlayı
Sonrakine kâr yoktur ki

Belde belde kuşak kuşak
Biri ağa bini uşak
Sermezler altına döşek
Hâldan bilen yâr yoktur ki

Beyanî'nin bağlaması
Zordur kundak bağlaması
Benden sana söylemesi
Hürsün kuzum zor yoktur ki

2

OLDUK

Kulaklarımız açıldı
Biz Hak diyen seşten olduk
Sayısız nimet saçıldı
Biz üç yedi beşten olduk

Ferhat dağları yararken
Ay bacayı dolanırken
Dost var iken dost ararken
Biz eldeki dosttan olduk

Çok öldük çok yaşadık
Umulmadık iş başardık
Rahmet yağınca yeşerdik
Biz tarlada bostan olduk

Kadehler ile içildik
Gül olup dalda açıldık
Biçimcilerde biçildik
Biz ağyara fistan olduk

Beyanî der ki kavrulduk
Hûr olduk serbest koyrulduk
Vefasızlardan sıyrıldık
Biz üstteki üstten olduk

3

MEMNUNUM

Em sürmeyin aşk derdine
Tabip bundan memnunum ben
Yâr memnunsa sor kendine
Tabip dünden memnunum ben

Mecnun desinler adıma
Dermanım yok ki adıma
Acıma bu feryadıma
Tabip benden memnunum ben

Bittim arayı arayı
Düz sandım dağı dereyi
Dikme kalpteki yarayı
Tabip senden memnunum ben

Gönlüm hasreti özlesin
Gözlerim umut gözlesin
Her azaların sızlasın
Tabip candan memnunum ben

Başımda bitsin yosunlar
Kuş yuva yapmış desinler
Yaraların işlesinler
Tabip kandan memnunum ben

Sarayı mı köşkü müdür
Dost mu dostun aşkı mıdır
Sevmek mi kavuşmak mıdır
Tabip kimden memnunum ben

Aşk yüzümü güldürmese
Yataklardan kaldırmasa
Süründürse öldürmese
Tabip şundan memnunum ben

Beyanî fikre daldığım
Azdır perişan olduğum
Kırk yıl misafir kaldığım
Tabip handan memnunum ben

4

KARACAOĞLAN'A

Bizim halkın söylediği
Karacaoğlan'ın türküsü
Şairin şiir dediği
Karacaoğlan'ın türküsü

Pınarların akışında
Çiçeklerin kokuşunda
Tabiatın hepisinde
Karacaoğlan'ın türküsü

Ninnide ağıtta sözde
Avşar Çerkez Dadaş Lazda
Davul zurna ile sazda
Karacaoğlan'ın türküsü

Yaylada kurulsa çadır
Çoban okur satır satır
Kendi öldü amma sağdır
Karacaoğlan'ın türküsü

Bulutlarda yıldırımda
Asfaltlarda kaldırımda
Güzellerin endamında
Karacaoğlan'ın türküsü

Oba oba bucak bucak
Hane hane ocak ocak
Sonunaca söylenecek
Karacaoğlan'ın türküsü

Beyanî'nin bağlaması
Bebelerin ağlaması
Türk"ün türkü söylemesi
Karacaoğlan'ın türküsü

B. 11 HECELİLER

1

ÇİÇEKLER

Yine ilkbaharda yeşerdi bağlar
Hele manolyanın kokusu başka
Menekşe yüksekte başını bağlar
Kaş edip gözünü atışı başka

Her birisi bir güzele yâr olur
Kar çiçeği açar ilkbahar olur
Bir biri üstüne sarılmış durur
Kırmızı güllerin yapısı başka

Kayısı çiçeğinin rengine kanma
Bin bir türlü nesli vardır yok sanma
Anası babası çalıdır amma
İğde çiçeğinin kokusu başka

Zambaklara el sürmeyin ezilir
Çok naziktir sam yelinde bozulur
Mor sümbüller gelin gibi süzülür
Boynunu eğip de bakışı başka

Çiçek varken dosta bir şey verilmez
Papatya açarsa hâli serilmez
Sarp yerde açar yanına varılmaz
Kadife nergisin kapısı başka

Kış ayında hepsi yatmış uyumuş
Toprak yemek ekmekleri suyumuş
Buğday tarlasında doğmuş büyümüş
Gelincik lâlenin hepisi başka

Dünya kurulalı ezelliği var
Tabiatın bir bir güzelliği var
Hepsinin bir başka özelliği var
Bir top karanfilin satışı başka

Bütün sofralarda kaşığı vardır
Güneşin renginde ışığı vardır
Peygamber gülünün âşığı vardır
Bülbüle sarılıp yatışı başka

Ayağımdan çeker sanki el eyler
Arı gıda alır gider bal eyler
Rüzgâr eser bir birine el eyler
Çiğdem çiçeğinin yakışı başka

Size doyum olmaz gönlümüz açtır
Her biri bir derde şifa ilâçtır
Maşallah nevruzun yüzü güleçtir
Dalını dört yana döküşü başka

Ömrümüz çok kısa oluyor neden
Beyanî yük müdür ruhuna beden
Seherde açılan sarmaşık birden
Dallara sarılıp tutuşu başka

2

EGEMENLİK

Millî egemenlik senin uğruna
Mücadele verdik hep senin için
Çok bekledik gelip çıktı Samsun'a
Bugünlere erdik hep senin için

Dokuzyüz yirmide Nisan Yirmi Üç
Kongreler kurduk milletçe zor güç
Vekiller seçildi alındı sonuç
İlk meclise girdik hep senin için

Elin tahakkümü Türke ar gelir
Bu yaşamak ölümden de zor gelir
Esarette altın kafes dar gelir
Diye onu kırdık hep senin için

Hürriyetimize kastedenleri
Yok edip var olduk eskiden beri
Ay yıldız uğruna şu toprakları
Kanımızla kardık hep senin için

Bağımsız millete önce bir vatan
Olmazsa egemen olunmaz zaten
Hayasız düşmana dön diyerekten
Cepheleri yardık hep senin için

Böyle karar verdik hür iradeyle
Seçtik ve seçildik milletçe reyle
Özlem çeke çeke yıllardır böyle
Cumhuriyet kurduk hep senin için

Bizim adımıza Millet Meclisi
Kanunlar yaparak yürütür işi
Kimse durduramaz böyle gidişi
O izleri sürdük hep senin için

Hakimiyet halka devredilince
Hakim mahkemeye rahat girince
Bu millet adına karar verince
Yaraları sardık hep senin için

Cumhuriyet ile şu egemenlik
İç içe kardeştir yok senlik benlik
İlkesini yaşatmaya söz verdik
Bu kavilde durduk hep senin için

Beyanî der beni dinle ey aziz
Mülk fertlerin işleyen de fertleriz
En yüksek mevkide söz sahibiyiz
Fikrimizi serdik hep senin için

3

TURİZM DESTANI *

Şu güzel vatanın vasfın edeyim
Hakk'ın her nimeti bol Türkiye'de
İlk sözüm son sözdür sana ne deyim
Dolaş dünyaları kal Türkiye'de

Bingöl'de göllerin suyu kurumaz
Pamukkale'sinin ömrü tükenmez
Peri bacaları ocaktır sönmez
Kıyamete kadar bil Türkiye'de

Eski uygarlığın sanat eseri
Bağrında saklanır öteden beri
Her taşında yazar kitabeleri
Bu ilmi araştır bul Türkiye'de

Nemrut Dağı hadisesi iridir
Güneş doğar batar seyran yeridir
Sekiz harikadan bu da biridir
Görmek isterisen gel Türkiye'de

Bir yere varırsın Meryem Analar
Konya'ya varırsın pîr Mevlânalar
Nasrettin Hocalar Âşık Yunuslar
Dostu için yanmış kül Türkiye'de

Kervan sarayımız denizlerimiz
Arşa direk olmuş ormanlarımız
Haftada dört mevsim bizim yurdumuz
On iki ay başka yıl Türkiye'de

Dünyaya çağ açan olaylar burda
Olayı yaratan kahramanlar da
Belgeleri iz bırakmış surlarda
Topkapı'dan geçer yol Türkiye'de

* Ankara Halk Ozanları Derneği'nin 1985 yılında açtığı yarışmada destan dalında ödül almıştır.

Milletten önceki bastığım izim
Herkes bunu arar adı turizim
Güler yüz hoş sohbet töremiz bizim
Her lügata uygun dil Türkiye'de

Şu Anadolu'muz turizim yeri
Altmış yedi ili saymayın bari
Antalya İstanbul yeşil İzmir'i
Kuş cennetlerinde gül Türkiye'de

Gezgin kesesinde altın getirir
Onu yurdumuzda yer de bitirir
Bizde yabancılar aziz tutulur
Böylece sorulur kal Türkiye'de

Gelince iyilik görürse burda
Bir turist bin turist getirir yurda
Dövizler çoğalır tüm bankalarda
Böylece doğrulur bel Türkiye'de

Camiler üstünde minareleri
Her taraf yemyeşil bir bayram yeri
Ölçülse bu kültür dünyaya yarı
Ulu çınar gibi dal Türkiye'de

Her belde de birer uygarlık yatar
Hacı Bektaş Veli İbn-i Sina'n var
Şat Fırat Murat ile Kızılırmaklar
Sulanır topraklar sel Türkiye'de

Noel'in yardıma alıştığı yer
Klopatralar'ın buluştuğu yer
Aşkı ortasında bölüştüğü yer
Yiğitler başında yel Türkiye'de

İbrahim peygamber mancınıklarda
Nice mucizeler saklanır sırda
Kin yoktur dostluk var gene de burda
Ateşte yanmayan kul Türkiye'de

Selçuk Roma Bizans kalıntıları
Antik şehirlerde gör sanatları
Dili var konuşur hep anıtları
Mimar Sinan denen el Türkiye'de

Osmanlı zamanı yakutlarını
Cumhuriyet devri yapıtlarını
Buna sahip çıkmak millet sorunu
Devletçe sarıldık kol Türkiye'de

Turizm olursa ülke gelişir
Ve bundan böylece barış oluşur
Siyah beyaz birbirine yakışır
Ay yıldızı uymuş el Türkiye'de

Atalarımızın gelip konduğu
Medeniyetlerin harman olduğu
Kutsal emanetin hep korunduğu
Hırka-yı Şerifle şal Türkiye'de

Yurtta sulh cihanda sulh diyen Ata
Turizmi kastedmiş bize adeta
İlkeleri ile çıktık son kata
Yürüyüp menzili al Türkiye'de

Beyanî der burda yaşamış biri
Bir eser yazmış ki güçtür tabiri
Evliya Çelebi seyyahlar pîri
Kıtalara taşmış göl Türkiye'de

4

HANCI

Hep gelenler birer oda seçiyor
Bizim yatak yeri nerede hancı
Kimi konmuş kimi kalkmış göçüyor
Sel gider kum kalır derede hancı

Çark düzensizdir devran bozuktur
Yârin aşkı ciğerime mazıktır
Dil kurşunu değdi sinem eziktir
Ölüm acısı var yarada hancı

Her gün yaşantılar bir ziyan etti
Şura bura derken sermaye bitti
Kırklar ellilikler göç edip gitti
Bizim taydaşlar da sırada hancı

Kötü günler bizi bulduktan sonra
İsmimiz söylensin öldükten sonra
Ben yolcu sen hancı olduktan sonra
Daha çok yatarım şurada hancı

İnsanlık uğruna atılmışların
Gurbet kervanına katılınışların
Maraşlı Şeyhoğlu Satılmışların
Manisi şurada duvarda hancı

Beyanî konuktur yaşayan canda
Bir sonsuzluk aşkı saklı imanda
Millet yarışırken bu ulu handan
Yollar bitiverdi arada hancı

5

ZAFER DOĞRU

Atatürk Samsun'a çıktığı anda
Yollarımız zafer diye çağırdı
Milletle birlikte aynı zamanda
Hallarımız zafer diye çağırdı

Elif teyze cephaneyi taşırdı
Yağmurlar yağınca şaştı şaşırdı
Bebeğin bezini mermiye sardı
Çullarımız zafer diye çağırdı

Kağnı ile erzak çektik camızla
Bundan gururluyuz yaptığımızla
Atla top çıkarttık cepheye hızla
Mallarımız zafer diye çağırdı

İngilizi Hak yerine hakladık
Fransızı vurduk sürdük pakladık
Yıllar boyu bu bayrağı bekledik
Kollarımız zafer diye çağırdı

Kubilay silâhı ateşleyince
Hasan Tahsin yazdı bu iş çok ince
Kocası çarpışıp şehit düşünce
Dullarımız zafer diye bağırdı

Ekmek yoktur ot yayıldık ve açtık
Hürriyet uğruna böyle savaştık
Ay yıldızla süslü al bayrak açtık
Sallarımız zafer diye çağırdı

Hoca asa ile çiftçi mesesle
Şüheda safında en son nefesle
Sütçü İmam vaazında gür sesle
Ünlerimiz zafer diye çağırdı

Kara Fatma silâhları kucaklar
Düşman gitsin tütsün diye ocaklar
Baba baba diye yanan çocuklar
Küllerimiz zafer diye çağırdı

Otuz Ağustosta Yunan denize
Dökülünce zafer oldu harp bize
Mehmetçik şan kattı tarihimize
Yıllarımız zafer diye çağırdı

Beyanî bu millet kılıç çalarken
Cepheden cepheyi teslim alırken
Yaralanıp kan çizmeye dolarken
Sellerimiz zafer diye çağırdı

6

SEVGİLİYE

Sevgilim akşamlar olunca beni
Er geç gelir diye gözlemedin mi
Vicdanın yok muydu amansız seni
Bir hayâl eyleyip sızlamadın mı

Ocakta kazanın kaynayıp coşmuş
Sana soğuduysa bana da pişmiş
Duydum maceramız dillere düşmüş
Sırrımızı elden gizlemedin mi

Sabahleyin güneş gibi doğupta
Kör geceyi aydınlığa boğupta
Öğle üstü mor koyunu sağıpta
Yayık yayıp yağı tuzlamadın mı

Gözümdeki yaş değil de kan imiş
Bana ölmek sana şeref şan imiş
Sordum vaziyetin perişanimiş
Başımı bağlayıp düzlemedin mi

Keder etme yetişirim yatına
Meyil vermem senden başka birine
Ben düştüm aşkının sıcak yerine
Sen benim gönlümde yazlamadın mı

Öl de de yoluna öleyim gayrı
Er de de Rabbime ereyim gayrı
Çağır köylü kızı varayım gayrı
Garip Beyanî'yi özlemedin mi

7

KIBRIS'A DOĞRU

Ey milletim yeter zamanı geldi
Yunan ordusunu kırmalı gayrı
Tarih bu işlere hep şahit oldu
Türk'ün yarasını sarmalı gayrı

Barış için razı olduk her şeye
Barış için savaş açtık karşıya
Barış için sabır taştı bir şeye
Düşmanı göğsünden vurmalı gayrı

Havadan indirip denizden varıp
Şu Rum kuklasının başını vurup
Tası tarağını sırtına sarıp
Çöllerden çöllere sürmeli gayrı

Takibe geçmeli hemen sürekli
Mevziler yapmalı kazma kürekli
Şu sinek papazı tavşan yürekli
Makaryosu ipe vermeli gayrı

Kimin sürgün edip kimini kovdu
Oldu bitti sayıp yığınak yığdı
Türkleri bir damla sularda boğdu
Bunların hesabın sormalı gayrı

Azınlık bir toplum çare aramış
Bu fırsatlar o dinsize yaramış
Aslan mekânında tilki türemiş
Postunu duvara germeli gayrı

Her şey tamamlandı işler yolunda
Orduya vur emri vermeli gayrı
Düğün havası var Anadolu'mda
Mavzeri sırtlara sermeli gayrı

Mecliste vekiller attı temeli
Başkomutan seçti Gazi Kemali
Mareşal Çakmağın harpte hüneri
Gizli plânları kurmalı gayrı

İnönü'nde tarihlere yazıldık
Eskişehir düştü diye üzüldük
Çerkez Ethem baş kaldırdı bozulduk
Yılanın üstüne varmalı gayrı

Refet Paşa emir aldı atlandı
Köylerden at öküz asker toplandı
Millet bu çileye böyle katlandı
Çırpınan Yunanı yormalı gayrı

Saban demirinden süngü yapıldı
Savaş meydanında kılıç kapıldı
Kelleleri birer birer atıldı
Düşmanın gücünü kırmalı gayrı

Son bir defa daha kuduran Yunan
Sakarya harbini başlattı hemen
Türk'ü bu oyunla yeneriz sanan
Düşmanı göğsünden vurmalı gayrı

Kemal paşa görmek için her ferdi
Alagöz dağına karargâh kurdu
Halide Edib'e bir rütbe verdi
Daralan çemberi yarmalı gayrı

Yirmi iki gece yirmi'ki gündüz
Savaştık güç bitti çarpışma henüz
Şehitler kanından sel akıttık biz
Rakip defterini dürmeli gayrı

Çal dağında biraz çok çektik zahmet
Seksen iki subay dokuzyüz mehmet
Can verdiler yurda Hak etsin rahmet
Harbi sonunaca sürmeli gayrı

Hattı müdafa yok sathı müdafa
Var diyerek emir verdi bu defa
Orduyla milletçe gittik hedefe
Vatandan kafiri sürmeli gayrı

Haksız bir tecavüz olunca mülke
Mertçe kılıç çalmak yaraşır Türke
Ay yıldız bayraklı yeni bir ülke
Vakit geçirmeden kurmalı gayrı

Meydan bizim Türkler yine çağ açar
Bu yolda düşmanlar kaçarlar nâçar
Aslanı kükretme hücuma geçer
Türkiye Kıbrıs'a varmalı gayrı

Bu yılda bu cihat farz oldu bize
Sürüp dökmelidir yine denize
Kellesinden harman yığmalı düze
Cesedini yere sermeli gayrı

İlâcını bulmak gerek dertlerin
Yaşamak hakkıdır bütün fertlerin
Tahakküm altında kalan ırkların
Hür dünya hakkını vermeli gayrı

Selâmlar kefensiz yerde yatana
Allahın aşkına vurun çatana
Şu ana vatandan yavru vatana
Girne limanında girmeli gayrı

Beyanî diyor ki sağdır ölüler
Dua etsin hem analar veliler
Kuşatmış etrafı kara çalılar
Mehmetçik çemberi yarmalı gayrı

8

KIŞLADA İSTEK

Binbaşım kışlada hizmet görürken
Gurbetlik zincirin kırasım geldi
Nöbette ansızın hayâl kurarken
Hısım akrabayı sorasım geldi

Vatan borcu buna hile katamam
Firar edip hapislerde yatamam
Dost beni unutsun ben unutamam
Vallah izin alıp varasım geldi

Cephede düşmanın evini yıktım
Hayâllerim coştu çağlayıp aktım
Saat üçten beşe nöbete kalktım
Tüfeği doldurup kurasım geldi

Yâre selâm saldım küsmüş almadı
İkimizin kör talihi gülmedi
Bir çok mektup yazdım aynı gelmedi
Postaya telgraf veresim geldi

Yurdun öz hizmeti yüklü dalımda
Engel var mı ola doğru yolumda
Techizatım belde tüfek elimde
Düşmanın başına vurasım geldi

Kötü bir havadis duydum bu sabah
Zehirler içeydim ben tabak tabak
Nişanlım el almış aksiliğe bak
Kafamı bu işe yorasım geldi

Âşık Beyanî der ne idi suçum
Baki değilim ya yüklensin göçüm
Severek vallahi vatanım için
Askerlik borcumu veresim geldi

9

ÇEVRİLDİ

Yine hava bozuk akıyor seller
Yağmur yağışını kara çevirdi
Seherde kırk dilden öten bülbüller
Birden avazını zâra çevirdi

Ne söylesek sözlerimiz sert çıkar
Konuştukça dert içinde dert çıkar
Kuzu alsak post içinden kurt çıkar
Ayva meyvesini nara çevirdi

Aşiret bozulmuş bakımsız yurtlar
Birbiri üstünde çoğaldı dertler
Fikir savaşında yenilen fertler
Çekti yumruğunu zora çevirdi

Mümkün olsa ay ve güneş doğmazdı
Bildiğim aslanı aslan boğmazdı
Koyup kaçsak insanlığa sığmazdı
Dostlarımız bizi dara çevirdi

Arzu ede ede engeller aştık
Beyanî der akıl ile savaştık
Yüze gülenler de hep yüzün düştük
Gönül umudunu yere çevirdi

10

KARA TOPRAK

Kara toprak bize türlü nimetin
Kapısına varmayınca vermez ki
İmar edip hem çekerek zahmetin
Dükkân dükkân sermeyince vermez ki

Neler saklı kâinatın katında
Gümüş cevher tunç ta vardır altın da
Şu koca cihanda dağlar altında
Cevherleri yarmayınca vermez ki

Rahmet düşmez bağrı yanık yerlerin
Ormanı yok çiçeği yok dağların
Biri sulu bini susuz dağların
Bir çok baraj kurmayınca vermez ki

Bu işe fen ile erince akıl
Taşa bile eksen bol olur tahıl
Her zaman cömerttir olamaz pahıl
Gübre atıp sürmeyince vermez ki

Ağaç diksek bağ yetişir dağında
Meyve dolar bahçesinde bağında
Bunca nimetlerin karşılığında
Biraz emek vermeyince vermez ki

Çalışanın hakkın yaratır yoktan
Sulanan mahsuller yeşerir kökten
Kara saban devri geçmiştir çoktan
İleriyi görmeyince vermez ki

İnsan sarraf ise altındır vatan
Beyanî kuyumcu işliyor zaten
Çalışmak ibadet diyor Yaratan
Biz bu sırra ermeyince vermez ki

11

EMMİ

Baktım ki merkebe binmiş geliyor
İki lâf edelim dur Ehmet emmi
Karşıladığını sezdi gülüyor
Bir Tanrı selâmı ver Ehmet emmi

Sakalı uzamış çoğudu derdi
Bir söyler birinde hay oğul verdi
Merkebin sırtında heybesi vardı
Dedim ki düşmesin sar Ehmet emmi

Kimin sillesidir kimin dayağı
Yaşlı olmak mıdır bütün günahı
Çarık sıkmış topallıyor ayağı
Dünyalar başına dar Ehmet emmi

Dağ başında tarhanamız bal olur
Çoklarına dere tepe yol olur
Gariplere cefa ceza bol olur
Bize şirin hayat zor Ehmet emmi

Dedim hasır mıyız yoksa çul muyuz
Kirli ayaklara tozlu yol muyuz
Dedi Hak indinde ayrı kul muyuz
Bunlar başka başka sır Ehmet emmi

Meskenin kerpiç mi yoksa tezek mi
Köy derdini bu deftere yazak mı
Dedi oğul eyi günler uzak mı
Yakında bir umut var Ehmet emmi

Dedim neden böyle rengini attın
Dedi oğul bu kış çok hasta yattım
Şimdi de doktorun yolunu tuttum
Aman geçmiş olsun sür Ehmet emmi

Can sağ olsun çok mert davran düşünme
Beş on kuruş paran varsa düşürme
Yol patika sis basarsa şaşırma
Şu gelen yolcudan sor Ehmet emmi

Beyanî der ben de hayvanı çekem
Bir siz değilsiniz çileyi çeken
Yüz binler milyonlar boynunu büken
Hepimizin derdi bir Ehmet emmi

12

SİTEM

Yoksa ağladın mı durumun beter
Gelip göz yaşını silemedim mi
Bir tebessüm eyle o bana yeter
Biraz gül dedin de gülemedim mi

Çok görmeyin serseriye şaşkına
İnsaf eyle cemâline düşküne
Misafir olmaya geldim köşküne
Bir gün kal dedin de kalamadım mı

Hüsnüne sığındım nazlı yâr diye
Dünyalar içinde bir tek bir diye
O sırma saçından yadigâr diye
İki tel verdin de alamadım mı

Gel bizim ellere gidelim dedim
O nazik hatırın saydırır idim
Kutnular kumaşlar giydirir idim
Başına baş örtü alamadın mı

Bir ünüm göktedir bir ünüm yerde
Ben bitkin haldeyim sen ise darda
Allahı seversen kusurum nerde
Yoksa sevmesini bilemezdim mi

Rüyada görmüşüm bu gün de dün de
Hayâlini seyran eylerim künde
Sevgin kalbimdedir canım emrinde
Öl dedin de düşüp ölemedim mi

Pay etseler sarp dağların kurduna
Beyanî'yi sürün yârin yurduna
Aslı gibi gittin dağlar ardına
Kerem gibi varıp bulamadım mı

13

BAĞLILIK ALLAHIM

Sıfatını görmek için cennette
Yüzünden dolayı sevmişim seni
Suçlu cezasını çeksin elbette
Közünden dolayı sevmişim seni

Kâinat mülkündür onu korursun
Mekândan münezzeh yerde durursun
Her şeye kadirsin hepsin görürsün
Gözünden dolayı sevmişim seni

Kimin deve ile kimini atlı
Yürütürsün handa gayet süratli
Hem adâletlisin hem merhametli
Özünden dolayı sevmişim seni

Birliğini düşünenler fikreder
Akıl verdin dağa taşa hükmeder
Buyruğunu kuran bize zikreder
Sözünden dolayı sevmişim seni

Arifler ilmiyle kitap dolmuştur
Marifet ehlinin yüzü gülmüştür
Kula ilk fermanın oku olmuştur
Yazından dolayı sevmişim seni

Bir elçi gönderdin mükemmelinden
Söyle ki geleler doğru yolundan
Diyerek kurtardın eski halimden
İzinden dolayı sevmişim seni

Yaratıp getirdin beni dünyaya
Enişli yokuşlu yürüttün yaya
Çıplak göndermedin verdin sermaye
Bezinden dolayı sevmişim seni

Geleni miraca edersin kabul
Siyah beyaz sarı sana aynı kul
Sen de Beyanî'yi sev olsun makbul
Nazından dolayı sevmişim seni

14

İSTİKLÂL HARBİ DESTANI *

Bir zaman Osmanlı son padişahı
Vatanı düşmana verdi verecek
Hudutlarda bekçi yok mudur yahu
Yabancılar yurda girdi girecek

Kimi İstanbul'a kimi İzmir'e
Antep'e Maraş'a hem birden bire
Girince namuslar boyandı kire
Türklerin hür kalbi durdu duracak

Ve derken efendim bir zat uyandı
O zat ki milletin aşkıyla yandı
Kırık bir tekneyle vardı dayandı
Düşman da hesabı sordu soracak

Mayıs ondokuzdu yılda ondokuz
Sevince garkoldu Anadolumuz
Mustafa Kemal'di komutanımız
Samsun'da yarayı sardı saracak

Samsun'da bir hafta kalarak orda
Mitingler yaptırdı yurtta Havzada
Telgraflar çekti dört bucak yurda
Burdan Erzurum'a vardı varacak

Düşmanların kalleşliği görüldü
Atatürk'e selâhiyet verildi
Mudafa-yı Hukuk böyle kuruldu
Düşmana ettiğin sordu soracak

---

* Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın " Atatürk'ün 100. Doğum yılı" dolayısıyla açtığı " Türk İstiklâl Savaşı Destanı Yarışması"nda " üçüncülük ödülü " almıştır.

Maruf bey istanbul şehrine girdi
Halkı silâhlanmış tetikte gördü
Şu Demirci Mehmet Efey'i sordu
Oda çetesiyle vurdu vuracak

Erzurum'a vardı Mustafa Kemal
Amasya Tamimi büyük bir temel
Kazım Karabekir bu dedi emel
Fikrini ortaya serdi serecek

Hür idare şekli burda söylendi
Kurşun yarasına gömlek bağlandı
İngilizler kuvvet çekip eğlendi
Boşa bedavaya ürdü ürecek

Kemal Erzurum'dan geldi Sivas'a
İstilâcıları aldı bir tasa
Anadolu kökten hazır savaşa
Daralan çemberi kırdı kıracak

Kuva-yî Millîye birliklerimiz
Kan döker ölürüz bizim yerimiz
Diyerek toplandı üyelerimiz
Daim ileriyi gördü görecek

Yunanı denize dökmek isteriz
Ya istiklâl ya da bir ölüm deriz
Yeni bir hükümet dikmek isteriz
Azmiyle cepheyi yardı yaracak

Damat Ferit istifası verildi
İstanbul'da hükümet yoruldu
Cumhuriyet şeklen işte kuruldu
Sonsuza dek böyle sürdü sürecek

İlk hedef Akdeniz Kocatepe'den
Böylece bir emir çekildi şükür
Top sesinden yerler oynadı yerden
Düşmana kurşunlar sıkıldı şükür

Yirmidokuz Ağustosta sabahtan
Günden evvel güle güle attı tan
Süvarî hasmına bağırdı attan
Yunanlar mevzide söküldü şükür

Çiğiltepe'sinde çok şehit verdik
Elli bin düşmanı esir eyledik
Az sonra tepeden ezan okuduk
Kâfirler burdan da yıkıldı şükür

Ve Dumlupınar'dan indirdik düze
Otuz Ağustos'ta getirdik dize
Çok ziyan verdirip döktük denize
Böyle dar boğazdan çıkıldı şükür

Bursa Alaşehir yandı ataşa
Onbeş günde son verdirdik savaşa
İzmir'e ilk giren Nurettin Paşa
Düşmanın peşine takıldı şükür

İtalyan Fransız hem İngilizler
Gidince tertemiz oldu denizler
İsmet Paşa Lozan sulhunu izler
Hudutlara taşlar dikildi şükür

Şahinbey Kubilay Hasan Tahsinler
İsmi bilinmeyen nice isimler
Hakk'ın dergâhında şehittir onlar
Nurları ülkeye ekildi şükür

Şehit kanı çukurlara doluştu
Ay ve yıldız kan gölüne yakıştı
İşte bayrağımız böyle oluştu
Kalelerde burca takıldı şükür

Beyanî nur olsun yeri Ata'nın
Venizilosları yurttan atanın
Ay yıldız bayraklı yeni vatanın
Uğruna kanımız döküldü şükür

15

NESLİ KESİLMEKTE OLAN HAYVANLARA

Kuşlar ağaçların melekleridir
Sevip hayvanları korumak gerek
Mamutlar dünyanın eski yâridir
Yayıp hayvanları korumak gerek

Hayvanlar âlemi bir devlet idi
Aslanlar devleti yönetir idi
Avcılar harp açtı toplum eridi
Ayıp hayvanları korumak gerek

Geyik sarp kayada durmaz gezerdi
Tilkiler tarında düzen düzerdi
Kaplan haksızlığa daim kızardı
Duyup hayvanları korumak gerek

Kartal intiharla göğe asıldı
Kekliğin mekliğin yurdu basıldı
Nice mahlûkatın nesli kesildi
Sayıp hayvanları korumak gerek

Tavşanlar dünyaya elveda etti
Ördek ile kazlar suyu terketti
İbibikler buna çok ağıt etti
Deyip hayvanları korumak gerek

Onların sedası gelir derinden
Can tazelenirdi kuş seslerinden
Dağda orman öksüz yerli yerinden
Sevip hayvanları korumak gerek

Beyani'den ne yem ne de bir kaynak
İstemeden yaşar hep oymak oymak
Hepsi bir ceylandır hepsi kelaynak
Kayıp hayvanları korumak gerek

16

MEHMETÇİK

Yorulmaz uyumaz ve hatta yılmaz
Ayakta nöbette her an mehmetçik
Vazifeye âşık buna doyamaz
Bunu ihmal etmez bir an mehmetçik

Hazarda bir yaysın seferde oksun
Bekleriz yine bir çağ açacaksın
Sen sönmek bilmeyen yanan ocaksın
Güçlü devletleri kuran mehmetçik

Kışlalarda hazırlıklı durursun
Atatürk'ün kurdukları ordusun
Dahası var çelikleşmiş vücutsun
Zalimin zulmüne diren mehmetçik

Saldırgan değilsin barış seversin
Saldıran olursa karşı koyarsın
Ve her şeyden evvel sen bir askersin
Savaşıp barışa varan mehmetçik

Temiz İstanbul'u kirli Bizans'tan
Kurtaran sizlerin dedesi baştan
İyi sonuç ala ala savaştan
Kıtadan kıtaya giren mehmetçik

Sen yerden enginsin gökten irisin
Sen gönül köşkünde bizden birisin
Sen teminatısın yüce ulusun
Daralan çemberi yaran mehmetçik

Çanakkale Zaferi'nde cephede
Otuz Ağustos'ta Kocatepe'de
Sen idin yiğidim sensin gene de
Yunan'ı denize süren mehmetçik

Daha dün Kıbrıs'ta barış savaşı
Yaparak dindirdin gözlerden yaşı
Hür ettin orada kavmi kardeşi
Onulmaz yarayı saran mehmetçik

Karaya havaya ve denizlere
Siz hakim oldukça güvenç bizlere
Servetimiz helâl olsun sizlere
Gururla göğsünü geren mehmetçik

Gençosman Kubilay Hasan Tahsin'sin
İsmi bilinmeyen nice insansın
Nerde bir mert varsa işte o sensin
Düşmanı yerlere seren mehmetçik

Şehidim ölmedin ordumuzdasın
Toprağın bağrında yurdumuzdasın
Güvencemiz sensin ardımızdasın
Melekler katında duran mehmetçik

Türk bayrağı olan şu ay yıldızın
Üzerinde kanı kardeşinizin
Onlar kazandılar korumak sizin
Baş görevinizdir yâren mehmetçik

Beyanî huzurun görülmesinde
İstilâcıların sürülmesinde
Şu cumhuriyetin kurulmasında
Atatürk'e kuvvet veren mehmetçik

17

O GÜNDEN BU GÜNE

Cumhuriyet kurulduktan bu yana
Bütün engelleri kırarak geldik
Ünümüz duyurduk biz duymayana
Mertçe bıyıklar burarak geldik

Temelini derin eştik yapının
Kilidini sağlam vurduk kapının
Bir taraftan düşmanların hepsinin
Başını yerlere sererek geldik

Mehmetçikler hazır oldu kuşandı
O gün bu gün refah ile yaşandı
Diğer yandan demir yolu döşendi
Dağları taşları yararak geldik

Dışarda sulh içte huzur var idi
Sıra sıra o devrimler sır idi
Bir taraftan traktörler yürüdü
Yazıyı yabanı sürerek geldik

Fikirlerin doğrusunda buluştuk
Uygarlığa yaşayarak alıştık
Diğer yandan sanayide geliştik
Binlerce fabrika kurarak geldik

Baraj yapıp sulu ettik kırları
Ağaç dikip orman ettik yerleri
Diğer yandan müşkül olan sırları
Bilim deryasından sorarak geldik

• Konya Âşıklar Bayramı'nda " Cumhuriyet'in 50. Yılı" konulu şiir dalı yarışmasında " ödül almıştır.

Meftunuyum alnındaki yazının
Kölesiyim yetim kalan kuzunun
Bir taraftan şehitlerle gâzinin
Yanından eğilip durarak geldik

Özgürlük lâyıktır bu cemiyete
O bize âşıktır biz hürriyete
Bir yandan vatana cumhuriyete
Yan bakana sille vurarak geldik

Saymakla yazmakla bulunmaz dibi
Kuran ve yaşatan ne yapmadı ki
Diğer yandan Rabbim nur olsun hepsi
Bozguncuya dirsek gererek geldik

Altmışıncı yılda cumhuriyeti
Anlatmak zor tarihlerde kıymeti
Bir taraftan bizler bu emaneti
Elden ele alıp vererek geldik

Beyanî der millet sadık sözünde
İtibar çoğalttık dünya yüzünde
Diğer yandan Atatürk'ün izinde
Daim ileriyi görerek geldik

18

ÇOCUK

Çocuk yağmur ise velisi bulut
Yağsa damla damla sel olur çocuk
Bu güne güvence yarına umut
İnsanlığa kanat kol olur çocuk

Doğunca kundağa saramadıysak
Yüz yıl ötesini göremidiysek
Yepyeni bir dünya kuramadıysak
Bozuk cemiyette del olur çocuk

Dünya sarmaş dolaş gülen gülene
Acımalı vurulana ölene
Kıymetli cevherdir kıymet bilene
Sarrafa düşmesse pul olur çocuk

İnsanlık bağında çocuk biterse
Ham bitkiler harman olup yeterse
Bahçıvanı kötü aşı yaparsa
Acı meyve veren dal olur çocuk

Doğruluğu öğret doğruyu söyle
De ki ey evladım hâl böyle böyle
Şerefi uğruna kes kurban eyle
Kanuna nizama kul olur çocuk

Rızkı için yerden göğe uçarsa
Kötü fikirlerden korkup kaçarsa
Büyüğü hak yoldan çığır açarsa
O izde ilerler yol olur çocuk

Bakarsın yetişip fabrika kurar
Çalışır kazanır hâl hatır sorar
İlim tahsil için imkânlar arar
Kendinden birikip göl olur çocuk

Dünyası dünyadan geri kalırsa
Hocasından yanlış bilgi alırsa
Şefkât nimetinden mahrum olursa
Toplumdan ayrılıp el olur çocuk

Ülkenin sathında olunca cevher
Gâh Atatürk olur gâhi bir nefer
Çarpışır cephede kazanır zafer
Kasırga misali yel olur çocuk

Beyanî bu yaştan ne desen kanar
Sevmeyi öğret ki hepsi bu sanar
Halk için tutuşur halk için yanar
Vatan ocağından kül olur çocuk

19

ATATÜRK

Bu millet unutmaz efendisini
Fikirde zikirde vardı Atatürk
Yüzlerce senenin ilerisini
Ta o günden bakıp gördü Atatürk

Samsun Sivas Erzurum'u hep gezdi
Kongre toplayıp müşkülü çözdü
Zalimi kanunun zulmüyle ezdi
Koyunla yürüttü kurdu Atatürk

İlk hedef Akdeniz ordu diyerek
Asker şehit verip ilerliyerek
Kirli istilâyı temizliyerek
Kurtardı düşmandan yurdu Atatürk

Cepehelerde barış için savaştı
Bu gayede menziline ulaştı
Türk milleti uyan iş başa düştü
Emaneti bize verdi Atatürk

Her konuda kayda değer söz etti
Her çıkmazı çare bulup düzeltti
Sanayide çığır açıp iz etti
Sayısız fabrika kurdu Atatürk

Hiç hata eylemez yanılmaz idi
Çok fazla çalışır yorulmaz idi
O olmasa yara sarılmaz idi
Patlayan çıbanı sardı Atatürk

Konuşurken fikre hürmet ederdi
Zengin fakir bir tutardı her ferdi
Hürriyete kavuşmaktı tek derdi
Şükrolsun mezile erdi Atatürk

Her mesleğin erbabıyla görüştü
Her alanda ekonomi gelişti
Traktörle çiftçi ile çalıştı
Fen ile toprağı sürdü Atatürk

Teyyareler sanki uçan kuş oldu
Kötü günler bir korkulu düş oldu
Demir yolu döşenince hoş oldu
Dağlara tüneller yardı Atatürk

Ormanı severdi ağaç diktirdi
Yer altından madenleri söktürdü
Hapishane değil okul açtırdı
İlmi bilenlerden sordu Atatürk

Yüz yıl evvel doğdu halen sağ gibi
Eserleri dimdik durur dağ gibi
Yedi türlü meyve veren bağ gibi
Herşeye damgasın vurdu Atatürk

Yurtta sulh cihanda sulhtu emeli
Devrimlerle sağlam attı temeli
Beyanî de böyle buldu kemali
Kalbimizde saklı sırdı Atatürk

20

OĞUL *

Bayramda seyranda bu anayurtta
İnsan birbirine sarılır oğul
Barışıp birleşir kederde dertte
Taş taşın üstüne örülür oğul

Senlik benlik birbirini taşlarsa
Yeni bir onarım yurttan başlarsa
Azimli çalışmak fertten başlarsa
Yerdeki madenler yarılır oğul

Sanat nerde ise onu kapmalı
Dokuyarak halı kilim satmalı
Yaptığımız işi sağlam yapmalı
İp ince yerinden kırılır oğul

Sanayi dalında olursa yarış
O ülkede başlar büyük bir yarış
Herkes bir araya koysa beş kuruş
Yüzlerce fabrika kurulur oğul

Medeniyet doğru giden yol ise
Hürriyet de berrak duran göl ise
Sulanan ziraat nerde bol ise
Bereket oraya verilir oğul

Kıyamet kopsa da durma ağaç dik
Zelzeleyi önler belki yerden kök
Kin kibir var ise bunu kalpten sök
Gizlenmez bu leke görülür oğul

---

* Ankara Halk Ozanları Derneği'nin 1983 yılında açtığı "Kardeşlik ve Barış" konulu destan dalı yarışmasında birincilik ödülü almıştır.

Şu bizim ellerin yaylası dağı
Mor koyun sütünden peyniri yağı
Gel boşu boşuna geçirme çağı
Ekin zamanında derilir oğul

Orman ile yeşertmezsek kırları
Baraj yapıp sulamazsak yerleri
Yollar yapıp açmadıysak surları
Dosta giden yolcu yorulur oğul

Dirlik olsun hemi birleş birleştir
Siyah beyaz birdir bunu yerleştir
Sen kendini nefsin ile güreştir
Yenmezsen sinirler gerilir oğul

İlim tahsil eyle ve tahsil ettir
Hoş bilginin adı edebiyattır
Ölüm hak tabi ki miras da haktır
Hak yer isen bir gün sorulur oğul

Dört mevsim güzeldir yurt dilim dilim
Yedi dil bilsem de Türkçe öz dilim
Türk kültürü külliyetli bir ilim
Buna çalışmakla erilir oğul

İnkılâplarını kökten yaşattık
Kadın erkek birdir dedi bir tuttuk
Dilimize göre harfler çıkarttık
Nimetler sergiye serilir oğul

Vatanın sathında olursa sefer
Kimimiz bir paşa kimimiz nefer
Olarak hazırız gene bu sefer
Cepheden düşmanlar sürülür oğul

Efendim tek elden çıkar mı seda
Şu bayrak uğruna bu millet feda
Olur olmaz deme işte şüheda
Biri ölür bini dirilir oğul

Devletin gücüne güvenilince
Yaşamak kolaydır bunu bilince
Ülkenin adından lâf edilince
Dilde kelimeler dürülür oğul

Kardeşçe çalışıp ve çıktık düze
Yurtta sulh cihanda sulh diye bize
Öğütler vererek başlardı söze
Bu kavil üzere durulur oğul

Toprak ile uğraş toprakla yarış
Sahip çık kimseye verme bir karış
Fikir ile savaş fikirle barış
Kılıç en sonunda vurulur oğul

Biriz beraberiz köyde ve kentte
Saymakla bitmez ki bunlar elbette
Yiğitler ülkesi bu memlekette
Mert övülür namert yerilir oğul

Şehitler ayakta bu bir nöbettir
Bu işi fikretmek bir marifettir
Ülkenin her yanı gizli mabettir
Bu kapıya şurdan girilir oğul

Cumhuriyet denen hür idareyle
Seçip seçiliriz milletçe reyle
Bizde atalardan gelenek böyle
Seven sevmeyene sarılır oğul

Beyanî milletin yüzleri gülsün
İlkeleri malı oldu ulusun
Atatürk kabrinde müsterih olsun
Menzile varıldı varılır oğul

21

ÖĞÜT

Sevda dediğimiz bu gizli izi
Herkes sonunaca süremez oğul
Ömür kâfi gelmez tüketir bizi
Kıyamete kadar aramaz oğul

Sahte öğütlere aman ha kanma
Hakikati öğren bundan usanma
Bazıları güzel saz çalar ama
Kitaba bir eser seremez oğul

Kimi deve ile kimisi ata
Binerek yön verir şirin hayata
Garip dosta gider yol bir vasıta
Çokları menzile eremez oğul

İnsan bir deryadır ilmi almaz mı
Arayanlar hakikati bulmaz mı
Cahil eğitilse ehil olmaz mı
İlmi bir bilenden soramaz oğul

Arifler ceminden aldım haberi
Keramet ademde öteden beri
At sende varılsa kini kibiri
Bunlar insanlığa yaramaz oğul

Âşık ömrün çile ile bitirir
Buna sabır çok keramet getirir
Yârin emi yaramızı yetirir
Her cerrah çıbanı yaramaz oğul

Hoş görülü ol ki örnek olasın
Doğandan ölenden ibret alasın
Halkın hizmetinde Hakk'ı bulasın
Çalışmak insanı yoramaz oğul

Bedende saklanır ruh acep niçin
Beyanî düşünür hem için için
Meyveyi dalında yetirmek için
Her mürşit sabredip duramaz oğul

22

İZİN

İzin ver albayım acı halime
Düşmanın başına vuram da gelem
Ana baba avrat bakar yoluma
Kırılan kalpleri saram da gelem

Ben gelince yazdı şimdi kış olmuş
Ufak tefek dertler başa iş olmuş
Hısım akrabanın göresi gelmiş
Hâl ve hatırların soram da gelem

Ara doğru yolu durma bul diyor
Düşmanları öldür ya da öl diyor
Aldığım mektupda durma gel diyor
Şu garip anamı soram da gelem

Bu vatan bizimdir ellerin nesi
Devletler içinde ülkeler hası
Babam diyor dünya ölüm dünyası
Otuz gün yanında duram da gelem

Ellerim duada yüzlerim aktır
Derdimi sorarsan dağlardan çoktur
Vallahi efendim harçlığım yoktur
Beş on kuruş para alam da gelem

Karışık göründü baktırdım falı
Âşık Beyanî'nin ne olur hâli
Babam ihtiyardır iş tutmaz eli
Orak derip düven sürem de gelem

23

YAŞARIM

Âdem ile doğdum halen yaşarım
Bugün yarın varım dün de varıdım
Nesilden nesile durmaz koşarım
Hangi kervan gitse onda varıdım

Veysel Karaniyle deve güderim
Davutla haksıza isyan ederim
İnsanın gönlüne köşk kurmak derdim
Temel bir damla su kanda varıdım

Tanrı kâinatı yaratır iken
Musa Tur dağında tur atar iken
Yunus balıklara tor atar iken
Yunus'un karnında ben de varıdım

İsa'yı çarmıha gerdiği zaman
Mevlana Mevlâya erdiği zaman
Muhammet İslâmı kurduğu zaman
Eshapları ile yanda varıdım

Milyarlarca sıfat milyarca fikir
İrade bendedir harcarım bir bir
Bazı bal satarım bazı da zehir
Sevinçte tasada kinde varıdım

Göçebe çadırı misali bu han
Konan memnun değil göçen perişan
İşte bu faninin zerresiyim ben
Hangi kalp incinse canda varıdım

Beyanî ağlayıp gülmezlerdenim
Bedenim göç eder gelmezlerdenim
Ölsem de yaşarım ölmezlerdenim
Hakk'ın var ettiği günde varıdım

24

MEMUR BEY

Bir çocuğum oldu nüfus memuru
Deftere kayıt et beyim efendim
Dedi bu gün olmaz dinle emiri
Dedim çok uzakta köyüm efendim

N'olur yap deyince çattı bana kaş
Doğmadan besbelli işte dertli baş
Hemi din kardeşim hemi vatandaş
Türk sülalesinden soyum efendim

Olmayaydı böyle çocuk nideyim
Müdüre mi varıp şekva edeyim
Başka kapı yoktur kime gideyim
Sizsiniz hem emmim dayım efendim

O an için razı idim ölüme
Yap işimi dönüp gidem yoluma
Baktı ayağıma birde dalıma
Şu azığım şu da suyum efendim

İşte garip köylü şaşırmış kalmış
Memur bey cetvelde yanlışlık bulmuş
Kapıda kalmıya gözümüz yılmış
Böyle öğrettiniz huyum efendim

Gelen geçen yalanına inanır
Doğrusu bu işler biraz kınanır
Evet anayasa eşit hak tanır
Yok mu bu hisseden payım efendim

Beyanî der yolu sarpa saptırdım
Ben yakamı hâl bilmeze kaptırdım
Bir işgüzar bulup işi yaptırdım
Kendim insan mıyım neyim efendim

25

ÖĞRETMEN DESTANI*

Bu kutsal mesleğin mimarısın sen
Bu hizmet aşkıyla yan öğretmenim
Elini öpeyim kabul edersen
Belki görüşmemiz son öğretmenim

Gâh ilkokul ortaokul lisede
Nizamlarda törelerde yasada
Yer altında yer üstünde fezada
Senin eserindir fen öğretmenim

İlmin sonu olsa sensin esasen
Mirasçın taleben çoktur verasen
Aya gidenlerin hocasısın sen
Salmışın semaya ün öğretmenim

Parayla güç yetmez biçilmez baha
Sendeki bu irfan sendeki deha
Saymakla bitmez ki sayayım daha
Bir değil beş değil bin öğretmenim

Ana kucağını açtıysan bize
Size hocam diyen talebenize
Bir harf öğrettiysen ne mutlu size
Büyük şeref büyük şan öğretmenim

*Ankara Halk Ozanları Derneğinin 1987 yılında açtığı yarışmada "mansiyon"almıştır.

Kimya edebiyat bu cebirleri
Bellettin bizlere öteden beri
Kötülüğe karşı iyilikleri
Bulunmaz kalbinde kin öğretmenim

İnsanlık doğruyu seninle buldu
Her türlü bilgiyi hep senden aldı
Bu gün kâinattan haberdar oldu
A, B' yi bilmezken dün öğretmenim

Gösterdiğin yoldan düşmüşüm yola
Ana okulundan yüksek okula
Bir kelime öğret kapında köle
Olurum olunsa ben öğretmenim

Topluma mal ettin kaynaşmaktayım
Sevgiyi öğrettin sevmektir huyum
Bildiğimi bütün sana borçluyum
Her şeyimsin benim can öğretmenim

İz bırak ki eserlerin anıla
Yeni nesil yeni bir dünya bula
Gün günü her zaman kendin yenile
Tabiî imar ister han öğretmenim

Çağa ayak uydur teknikler dağıt
Bayrak yarışında ileriye git
Fazilet pistinde ordular eğit
Zulmü kalem ile yen öğretmenim

Hakk'ın ilk kelâmı oku der bize
Okutan sizsiniz ne mutlu size
Okuluna gelen talebenize
Verirsen dosdoğru yön öğretmenim

En hakiki mürşit ilimdir diyen
Doğruyu söylemiş bak hakikaten
Kültürlü toplumlar yıkılmaz zaten
İlmin derinine in öğretmenim

Dermeye hazırdır ektikleriniz
Kitaplar ıslatsın akan teriniz
Âlem huzur bulur bilgilerimiz
Kemale erdiği gün öğretmenim

Beyanî der böyle kalkınır ülke
Siz hizmet verdikçe Türklüğe Türk'e
Baş öğretmen olan baş Atatürk'e
Bilgiler öğrettin sen öğretmenim

26

OKUL *

Okul dediğimiz şu cennet evi
Hem anamız hem de babamız bizim
İlmin her çeşidi fenin her nevi
Burda temel tutar binamız bizim

Medeniyetimiz buradan taşar
Bilim burda doğar her yerde yaşar
İrfan kazanında aklımız pişer
Burada kaynaşır aramız bizim

Akılın mantığa uyduğu yerde
Fikirin fikiri yorduğu yerde
Kırılan kalpleri sardığı yerde
Gönülden silindi yaramız bizim

Öğretmen kitapla hep satır satır
İyiliği doğruluğu öğretir
Cehaletin yollarını kapatır
Yoktur kalbimizde karamız bizim

Bu kutsal nimeti ekmiyen biçmez
Şahıs kendi ölür sanatı göçmez
Okuyup yazmanın zamanı geçmez
Beşikten mezara sıramız bizim

* Ankara Halk Ozanları Derneğinin 1987 yılında açtığı yarışmada "mansiyon" almıştır.

Yer altından madenleri sökeni
Fabrikada çelik döküm dökeni
Öğretir velhasıl sendeki seni
İlim ocağıdır şuramız bizim

Bilgi insanlığın bir zaferidir
Öğrenci bu harbin bir neferidir
Okul barış için savaş yeridir
Sonsuzdur şu bizim davamız bizim

Bir tek okul açan bin hapishane
Kapatır demişler ne güzel name
Güçleri yetenler yapsa bir tane
Bizden bunu ister dünyamız bizim

Gizli sırrı çözmesini kim bilir
Kâinat büyüğü Ulu Tanrıdır
Oku kelimesi onun emridir
Buyruğa itaat töremiz bizim

Ey Türk oğlu öğren bilgisiz olma
Beyanî hizmette kaygısız olma
Okut çocuğunu ilgisiz kalma
Tahsil geçer akçe paramız bizim

27

MEKTUP

Evlât söylediğim havadisleri
Emmingil mektuba yazdılar oğlum
Anlatayım tarladaki işleri
Köyde çalışmaktan bezdiler oğlum

Bankacıya biraz para yazıldık
Almak için tozlu yola dizildik
Ali çavuş öldü köycek üzüldük
Sağıken mezarın kazdılar oğlum

Bir komşunun çitilini kırmışlar
Köy yolunu Ayvalı'ya vermişler
Muhtar aza encümenden sormuşlar
Büyükler mezarın kazdılar oğlum

Pembe kızın Aynur kızla gezerler
Fatma eben sana kaysı hazırlar
Bir birine hasım oldu muzurlar
Köyün düzenini bozdular oğlum

Ta Devrent'ten içme suyu getirdik
Mustafa'yı hastaneye yatırdık
Kanlı kinli bir sofraya oturduk
Şükür kör düğümü çözdüler oğlum

Uğraş mahkemeye sürdü inadı
Muhtar oldu şu Fazlı'nın damadı
Kurtlar sürülerde davar komadı
Sonu hayır gele azdılar oğlum

Çocukların pırtısını güzün al
Avradıyın fistanını uzun al
Beyanî müdürden on gün izin al
Kuzuların beni üzdüler oğlum

28

ÇOCUĞA ÖĞÜT

Düğünde bayramda gülüp oynayıp
Saçarsın etrafa neşe çocuğum
Hayat kazanında pişip kaynayıp
Yetişirsin coşa coşa çocuğum

Köyde bir çiftçisin pazarda esnaf
Makamda memursun sevmezsin boş laf
Bir bütün ordusun yürürsün saf saf
Okuyup olursun paşa çocuğum

Gönlünde âleme güzel kur evi
Kafanda yer etsin ilmin her nevi
Nesilden nesile devret görevi
Kıyamete kadar yaşa çocuğum

Toplumdan ayrılıp dağ bayır gitme
İnsanlara haset edip kin gütme
Yazın yap işini ihmallik etme
Tembelce kalırsın kışa çocuğum

Cellat kılıç vursa doğruyu söyle
Hak yeme yedirme bu kanun böyle
Çalış şu ülkeyi payidar eyle
Yatma kara kara düşe çocuğum

Öğretmenin öğüdünü küpe et
Kulağında kalsın bu altın öğüt
Çamı bulamazsan tek olsun söğüt
Ağaç dik dağlarla taşa çocuğum

Kim bilir önlerde çığır açarsın
Ya bir pilot olup göğe uçarsın
Hazırlıklı ol ki belki geçersin
Bizi yönetmeğe başa çocuğum

Beyhude işlerde ağartma saçın
Kul kusursuz olmaz olmasın suçun
Durma Türkiye'ni yükseltmek için
Başla bir taraftan işe çocuğum

Karınca rızkını kanaat ile
Yerimiş bu ibret kolaydır dile
Savurgan olmayın siz bile bile
Kazancınız gider boşa çocuğum

Beşeri âlemde bir filizsiniz
Uygar camiada gene sizsiniz
Medenî kervanda yolda izsiniz
Git menzile koşa koşa çocuğum

Cepheden düşmanı süreceğine
Kardeşce el ele vereceğine
Söz ver ki bu yolda öleceğine
Git menzile koşa koşa çocuğum

Büyüğünü sev ki sen büyüyünce
Küçüklerin seni seve doyunca
Beyanî der Türkler böyle olunca
Yükselir sevincim beşe çocuğum

29

AYIN KEŞFİNDEN SONRA

Yârin cemalini ayın yüzüne
Benzer dediğime suç etmişim ben
Aldanmışım kör volkanın gözüne
Bilmeden kusuru üç etmişim ben

Geçe geçe cehennemi sıratı
Görmek için can atardım o zâtı
Gittim gördüm o hayatsız suratı
Boşluktan boşluğa göç etmişim ben

Kulak verip dört köşeyi dinledim
Yerde gökte emsalin yok bilmedim
Ay ışığın sende alır anladım
Güzelsin başıma taç etmişim ben

Beyanî aşkınla yanası imiş
Ay senin aşkınla dönesi imiş
Dünya kâinatın anası imiş
Yâr seni Kâbede hac etmişim ben

30

BEN

Ben beni bilmeze tarif edeyim
Ben benden iyinin kölesiyim ben
Ben olgun meyvenin en irisiyim
Ben ekmek katığı bal olurum ben

Ben kara yazının bir hatasıyım
Ben bir pan zehirim bir damla suyum
Ben karlı dağların ta ötesiyim
Ben bana gelene yol olurum ben

Ben Mazhar Osman'ın bir velisiyim
Ben bundan ibaret ben işte buyum
Ben dost odasının bir halısıyım
Ben kendi altıma çul olurum ben

Ben umutsuz yolda bir aşk atıyım
Ben bir cevher olup beni satayım
Ben kötü yanında daha kötüyüm
Ben kendi sevene kul olurum ben

Ben kendi gönlümün hür dünyasıyım
Ben bir kalpsiz yârin kalp yarasıyım
Ben aşk şarabını içme tasıyım
Ben bende çağlayıp gül olurum ben

Ben şerefle yaşar yoksa ölürüm
Ben Ahmet Mehmet'in veasiriyim
Ben haşa ben değil Hakk'ın kuluyum
Ben Hak için yanar kül olurum ben

Ben bir Beyanî'yim Türk'ün özüyüm
Ben medeniyetin yolda iziyim
Ben beşeriyetin bir filiziyim
Ben orda yeşerir gül olurum ben

31

EGEMENCE BARIŞ *

Hak bizi en üstün varlık yaratmış
Sen ona hayırsız yâr olmayasın
Akıl vermiş nimetlerle donatmış
Rahmeti kesilmiş kır olmayasın

Cehaletle savaş barış demektir
Onları eğitmek bir ibadettir
Şu geri kalmışlık en büyük derttir
Tembellere uyup bir olmayasın

Çağdaşca dertlerin köküne inmek
Dünya huzurluysa buna sevinmek
Yiğitlik âlemle iyi geçinmek
Kötülük düşünen er olmayasın

Kin haset doğurur haset de savaş
O da evler yıkar yıkmadan anlaş
Medenî âlemde insanlar kardeş
Dosta düşman gibi şer olmayasın

Küsme dargınları bul da barıştır
Atomları sök at fikir yarıştır
Cihanı yenile halkı tanıştır
Umumî kültürü dar olmayasın

Teknik ile dağı taşı yarmalı
Baraj yapıp fabrikalar kurmalı
Bin yıl ötesini bugün görmeli
Zamana dar bakan kör olmayasın

Yerlere ağaç dik göklerle tanış
İlim öğren öğret bilene danış
Ülkeni sev fikre hürmet et konuş
Esrarı bellisiz sır olmayasın

---

* TBMM'nin 1987 yılında açtığı yarışmada "üçüncülük" ödülü almıştır

Faziletli kişi taşımaz kibir
Sen ben diye insan ayırma bir bir
Gönüllere sevgi ek de yetiştir
Çorak Bor misali yer olmayasın

Tutumlu ol fakirliği çağırma
Çalış da mutlu ol huzursuz kalma
Sen cennetsin cehennemi doğurma
Kötü günler için var olmayasın

Kavga iyi olmaz kâr olsa bile
Barış kötü olmaz zor olsa bile
Toplan bir masaya düşünme hile
İnsanlık adına kir olmayasın

Bu gün Türk halkının özgür biçimde
Yaşaması için nöbet yerinde
Beklerken vurulan şehitlerinde
Ruhlarını sıkan dar olmayasın

Bil ki cumhuriyet sulh ile yaşar
Hür iraden ile bu işi başar
Hürriyete koşan engeller aşar
Gerilerde dönen tur olmayasın

Çocuklarla bayram ederiz niçin
Hakimiyet halkın olduğu için
O meyvendir koru ver ona biçim
Bahçıvansız bağda nar olmayasın

Birleş dirlik olsun sevmek kutsaldır
Devletçe kalkınmak en büyük paydır
Çağın yaşamına ayağın uydur
Sarp yerde yürüyüp yorulmayasın

Çoğunluklar azınlığı ezerse
Hor görerek muhabbeti bozarsa
Bundan dünya bir çıkmaza düşerse
Onda sen kusurlu görülmeyesin

Bizim seçtiğimiz yönetir bizi
Gerçek söz sahibi milletimizi
Kanun eşit tutar her ferdimizi
Ona saygı duy ki yerilmeyesin

Yukardan aşağı saymakta kastım
Atatürk ilkesi bölünmez bir tüm
Millî egemenlik bu demek dostum
Başka bir kapıya sarılmayasın

Yurtta barış hem cihanda barışa
Demokrasimizle girdik yarışa
Kalbini ıslâh et bu gider hoşa
Beyanî can yakan nâr olmayasın

32

HABER

Cevap ver efendim şu hayırsızın
Kötü haber yazmasına ne dersin
Arada bir sebeb yokken ansızın
Şu gönlümü üzmesine ne dersin

Niçin azgınlaştı dağların kurdu
Ölmeyen bu gözler çok şeyler gördü
Nişanlandı dersin bekârın dördü
Çeyizini dizmesine ne dersin

Kara Hasan Mustafa'nın sızısı
Bu Durmuş ağanın alın yazısı
Kömo Hasan hacca gitmek arzusu
Hak yoluna sızmasına ne dersin

Hafız Gürbüz doğru yoldan sapar mı
Hacı Kara ağızdan lâf kapar mı
Apo dayım odaları yapar mı
Küreğine kazmasına ne dersin

Molla Bekir Ahmet gurbete gider
İlyaslar'ın Durmuş eder mi keder
Müezzin Memet gene hâlin arzeder
Boşa gönül üzmesine ne dersin

Uğraş pazarlara saman götürür
Kılıç Ali haber alır getirir
Emmim Ali bu kış nerde oturur
Çarığına çizmesine ne dersin

Bizim imam el günahı alır mı
Gitti koca acep avrat bulur mu
İlyas Ali hiç meclise gelir mi
Kördüğümü çözmesine ne dersin

Ali Veli alır harman yabası
Molla İsmail'in bize çabası
Gıgış Osman beş çocuğun babası
Dertlerinin azmasına ne dersin

Bizim Maliş gene bekçi oldu mu
Cümo Ali avdan murat aldı mı
Hacı Ali yaylalıktan geldi mi
Dağdan dağa gezmesine ne dersin

Şu İsmail Bişkin çok mektup yazar
Şu Koca Ömer'e değmesin nazar
Bu Mehmet Kılıç'ın dertleri azar
Boşa dudak büzmesine ne dersin

Süleyman bellidir köyün içinde
Koca Ali dürüst aynı biçimde
Mamo değirmende suyun içinde
Toz içinde tozmasına ne dersin

Âşık Beyanî der müsade verin
Hacı Tolu'nun da hatırın sorun
Ali çavuş ne söylese hoş görün
Sırrımızı sezmesine ne dersin

33

BAHAR

Yüzü soğuk kışın ömrü bitince
Tabiat bir bayram eyledi bu gün
Cehennemi başımızdan atınca
Her Türk birer türkü söyledi bu gün

Bülbül gülün hasretini çekerken
Kaysılarla kiraz çiçek açarken
Dumanlar dağlarla şaka yaparken
Bulutlar gülerek ağladı bu gün

Çiftçilerin bitti idi samanı
Allah bunaltmadı hâli yamanı
Gariplerin yurda dönüş zamanı
Gurbette olanlar neyledi bu gün

Leylekler turnalar sökün eyledi
Dostu dosta daha yakın eyledi
Gökten yere rahmet akın eyledi
Sulayıp toprağı yağladı bu gün

Hakk'ın hikmetiyle kar çokca düştü
Lodos düşmanıymış görünce şaştı
Ayağı kayınca dereye uçtu
Fırat Murat coşup çoğaldı bu gün

Ocak ayı gitti günü boğarak
Şubat ayı bitti boyun eğerek
Mart ayı uzadı bağrın döğerek
Şu nisan bahara bağladı bu gün

Beyanî der gayri sobayı söktük
Zamanla çağlayıp zamanla aktık
Çiçek toplamağa dağlara çıktık
İnsanlar cenneti boyladı bu gün

34

BOZUK ÇALAR

Haber almak için kaşı karadan
Vardım obasına el bozuk çalar
Sorunca dediler göç etti burdan
Bindim yağız ata yol bozuk çalar

Dediler bu yiğit nereden gelir
Dedim Mecnun elbet Leylâ'yı bulur
Âşığım derdine saz ortak olur
Aldım ki eline tel bozuk çalar

Senin aşkın böyle beni gezdirir
Kalem alıp kaşlarını yazdırır
Güvendiğim yârim çehre azdırır
Elim uzattığım dal bozuk çalar

Yağmur yağar dağ başını kar eder
Felek seni bir soysuza yâr eder
Bülbül bahçelerde alıuzâr eder
Baktım çiçeklere gül bozuk çalar

Sabır köşesine geçtim oturdum
Hayâl deryasında aklım yitirdim
Arı gibi dağdan çiçek getirdim
Girdim kovanıma bal bozuk çalar

Gerdanın altına inciler dizmiş
Selâmım gecikti gönlünü üzmüş
Dedim acı poyraz zülfünü bozmuş
Dedi bu yaylada yel bozuk çalar

Gurur verdi şerefime şanıma
Ömür kattı hayatıma canıma
Vardım çadırına koştu yanıma
Sarıldı boynuma kol bozuk çalar

Dedim şu dünyayı sensiz nideyim
Dedi tut elimden burdan gideyim
Dedim hatırını sual edeyim
Akıttı göz yaşın sel bozuk çalar

Dedi aşk badesi koydum şişeye
Dedim doğuranlar binler yaşaya
Elimden tutarak çekti köşeye
Dedi bir tenhaya gel bozuk çalar

Dedim benim gibi kulu nidersin
Dedi ne buyursam kabul edersin
Dedim bu yayladan nere gidersin
Dedi ki izimi bul bozuk çalar

Dedim bu yerlerden göğe uçalım
Dedi dur Beyanî çadır açalım
Dedim bin atına burdan kaçalım
Dedi gel babamdan al bozuk çalar

35

YAYLALAR

Geldim ki sizlere derdim dökmeğe
Kelimeler ağır dilde yaylalar
Ağaç söküp buğday sebze ekmeğe
Her türlü nimetler sizde yaylalar

Binbir tane aşiretin çadırı
Toprak her şey sevgim ondan ötürü
Cirit oynar atlar ile katırı
Mor koyun yayılır düzde yaylalar

Misk ü amber çiçeklerin kokusu
Çağlayarak derelerin akışı
Hayran eder yamaçların nakışı
Tabiatın süsü gözde yaylalar

Üstündeki dağlar orman olmuştur
Bize ecdatlardan miras kalmıştır
Halılar rengini sizden almıştır
Lâleler sümbüller dizde yaylalar

Her bir yaprak merhem olur yaraya
Dağlar direk olmuş çıkmış semaya
İlkbaharda herkes gelir buraya
Gelinler de gelir kızda yaylalar

Üstünde yaşamak şeref şan olur
Bütün yaratıklar sizden can alır
Topraksız ne hayvan ne millet olur
Sevgin içimizde özde yaylalar

Sizi koruyarak bekçilik yapan
Şehittir toprağın altında yatan
Uğrunuza öldük oldunuz vatan
Diye yandı bağrım közde yaylalar

Tarlaya bir şeyler ekemediysek
Yerdeki madeni sökemediysek
Demir çelik döküm dökemediysek
Beyanî der kusur biz de yaylalar

36

DAĞLAR

Eğer biraz merhametin var ise
Çok ağır hastayım bal verin dağlar
Bu korular arılara yarışa
Nâçar kollara da bal verin dağlar

Çökmüş viran olmuş gönlümün damı
Mecnun olmuş diye kınaman beni
Bir yanda ardıcı bir yanda çamı
Elimi tutmağa dal verin dağlar

İnsan evladıyım kusurum çoktur
Suçum büyük bana bir ceza haktır
Bir adım atmaya takatım yoktur
Yardıma muhtacım el verin dağlar

Orman ile her tarafı beslemiş
Kimse gelip bir ağacın kesmemiş
Rabbim çiçeklerle sizi süslemiş
Erbabıyım bana gül verin dağlar

Yükseğine çıkamadım küsmesin
Sicilime siyah damga basmasın
Yağmur yağsın çal havası esmesin
Kara derelere sel verin dağlar

Koynundaki madenleri sökersek
Eteğine elma armut dikersek
Traktörle buğday arpa ekersek
Emek hakkımızı bol verin dağlar

Şu tepenin alt tarafı kavak mı
Pınarlardan suyun içmek sevap mı
Sözlerimi yankı yapmak sevap mı
Konuşun karşımda dil verin dağlar

Haber verin kimler gelip geçtiyse
Muhammet nurunu size saçtıysa
Libası İdris nebi biçtiyse
Belime sarmaya şal verin dağlar

Toprağına ayak basıp iz ettim
Bilir bilmez bir kaç telden söz ettim
Kara bağrın göğündürüp köz ettim
Yanardağınızdan kül verin dağlar

Gariban Beyanî handan yatmaya
Bir ehlini bulup cevher satmaya
Geldim yanınıza Hakk'a gitmeye
N'olur bir kenarda yol verin dağlar

37

YOLLAR

Kimler icat etti bu yolculuğu
Kaç katar bu yolda vuruştu yollar
Kimler kişifledi bu sonsuzluğu
Kaç hasiret gelip görüştü yollar

Kaç milyon eskitti bu yolda çarık
Ayak yalın ayak topuklar yarık
Beş beldeden geldik bizler de varık
İzler birbirine karıştı yollar

Kaç baba yürü yanı uşaklı
Kaç çoçuğu haksız kaç tane haklı
Kaçı develiydi kaçı eşekli
Kaç tane kıratlı yarıştı yollar

Şu çadır yerinde kim ateş yaktı
Kimler susuz kaldı kimler acıktı
Hangi aşiretler sefere çıktı
Kaç barhana gelip barıştı yollar

Beyanî hasretle saçını yoldu
Kaç âşık kavuşup muradın aldı
Kaç kervan yorulup yarıda kaldı
Kaç kişi menzile erişti yollar

38

SU

Kâinatın binbir güzelliğinde
Benim çok sevdiğim şu mavi sular
İnsanın yaşama özelliğinde
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Nuhun tufanında sel olan sensin
Damlaya damlaya göl olan sensin
Ülkeden ülkeye yol olan sensin
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Rahmetiyle cana gelir topraklar
Yeşerir ormanda yeşil yapraklar
Saymakla bitmez ki daha neler var
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Barajlardan enerjiye çevrilir
Fabrikada makineyi çevirir
Karanlık evlere aydınlık verir
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Her pisliği iğrenmeden temizler
Genede temizdir berrak denizler
Her bir mahsul sulanınca filizler
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Rızık kapısında bir tek umutsun
Sen yerde yağmursun gökte bulutsun
Sen bir kör pınarsın sen okyanussun
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Bir damla zerreden yaratılınca
Doğunca yıkadın hem de ölünce
Ay da hayat bulur seni bulunca
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Bir dertli dünyanın göz yaşı mıdır
Dereler belinin kuşağı mıdır
Otlar yorgun güller döşeği midir
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Çiftçilerin yüzü seninle güler
Kıtlıklar yok olur anbarlar dolar
Velhasıl yürekler su diye yanar
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Topraklar suların yârî misali
Biri kovan biri arı misali
Üstünde insanlar arı misali
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

Beyanî bu sırra akıl eremez
Toprak susuz su topraksız olamaz
Çalışmayan bunda faydalanamaz
Benim çok sevdiğim şu mavi sular

39

FAKİRLİK

Şu fakirlik baş köşeye oturmuş
Kesip yedirmeye kuzumuz mu var
Hayat oyununa kalem batırmış
Elde oynamaya kozumuz mu var

Zarurluk tacını giyen olmuyor
Göçüp giden neden geri gelmiyor
Aç mısın tok musun diyen olmuyor
Çorbaya katmaya tuzumuz mu var

Hiç gördün mü aldatmadan kananı
Ataş alıp aşk oduna yananı
Bir gün canı ister bir gün cananı
Bizim allı pullu kızımız mı var

Kafamı vurayım taşlardan taşa
İster intihar et ister çok yaşa
Herkes ağa olsun isterse paşa
Makamda rütbede gözümüz mü var

Yolumuz yokuştan inseydi düze
El âlem içinde batarız göze
Bozulup kahretmiş gücenmiş bize
Ağyâre dokunur sözümüz mü var

Bütün emeğimi vermişim sele
Ağaçta marifet kuş konar dala
Has bahçe içinde âşığım güle
Çalıp dert dökecek sazımız mı var

Sitemleri hep bu yoldan almışız
Başımızı dert dağına salmışız
El okumuş bizler cahil kalmışız
Mektup göndermeye yazımız mı var

Beyanî'yim bundan bıkmışım artık
Gelen yok giden yok kapımız örtük
Hâlimiz perişan üstümüz yırtık
Dosta görünmeye yüzümüz mü var

40

ÖLDÜKTEN SONRA

Murat diye beklediğim şu ölüm
Geldi ruh cesetten farımaktadır
Ve ansızın soldu hayat güllerim
Damarlarda kanım kurumaktadır

İyi olur sandım burdaki hanem
Çaresi yoktur ki geriye dönem
Ne cennet verdiler ne de cehennem
Cesedim toprakta çürümektedir

O dünyada kaldı sürdüğüm safa
Bileydim kimseye etmezdim cefa
Öldüğüme pişman oldum bin defa
Ah çektikçe ruhum erimektedir

Saltanat atıyla geldim sürgüne
Değişmem bir nefes burda bir güne
Beyanî gidişin eni sonu ne
Kuru gayret bizi sürümektedir

41

AĞAÇ

Dosttan dosta gider yerini bulur
Hastaya sunulan gül ağaçtandır
Arı çiçeğinden gıdasın alır
Kovanlar içinden bal ağaçtandır

Telgrafa direk olur haberde
Kerestesi millî servet bu yurda
Sökme kesme onu koru her yerde
Tutmak istediğin dal ağaçtandır

Kuş dalında yuva yapar doğurur
O ormandır gökten rahmet çağırır
Yaprağından böcek ipek eğirir
Güzeller belinde şal ağaçtandır

Çam da vardır hem Çınar da köknar da
Kaysı elma armut şeftali nar da
Merdiven misali raylar altında
Trenin gittiği yol ağaçtandır

Yakıt olur sobalarda yakılır
Tahta olur her binaya çakılır
Gemi olur deryalara açılır
Sularda yol alan sal ağaçtandır

Elektrik taşır köyden kentlere
Kökü kökten temel olur yerlere
Erozyonu önler selden habire
Toprağın bekçisi bil ağaçtandır

Evde mobilyanın hepisi bundan
Beyanî der lâhtin kapısı bundan
Son saltanat atı yapısı bundan
Yürü de doğruyu bul ağaçtandır

42

GÖNÜLDEDİR

İnsan arı dünya kovan misali
Nimetler sergide bal gönüldedir
Ateş cehennemde ezel ezeli
Onu söndürecek göl gönüldedir

Doğrusunda yürü yol büke büke
Bekçilik kutsaldır sahip çık mülke
Kin kibir denilen şu kara leke
Varısa efendim sil gönüldedir

Bir yerde bir hasta kalırsa naçar
Sancısı bizlerde yaralar açar
Her dağdan her belden şoseler geçer
İnsanlığa giden yol gönüldedir

Arif ilmi merhem olur yarana
Senlik benlik fikri sokma arama
Şurda burda hakikatı arama
Kendi benliğinde bul gönüldedir

Ağaç dik çam yoksa çok olsun sögüt
Garibe öksüze hamiyet dağıt
Dargını barıştır cahili eğit
Mazlumun duası el gönüldedir

Dört kitaptan ibret alsın özümüz
Rehberim Muhammed Kuran sözümüz
Damla damla boşa ağlar gözümüz
Hücrelerden sızan sel gönüldedir

Kültürde sanatta faydalı olan
Sabredip sonunda keramet bulan
Nefsini öldürüp ölmeden ölen
Her mevsim solmayan gül gönüldedir

Birleşerek fabrikalar kurduysak
Hoş görüyle yaşlıları sorduysak
Zengin iken fakirleri gördüysek
İşte cennet evi kal gönüldedir

Gizli kalanlar da bilinenler de
Et olup kemiğe bürünenler de
Sevenler de burda sevilenler de
Yetmiş iki millet kul gönüldedir

Tutumlu ol israf etme zamanı
Çalışmak ibadet değil mi hani
Dünya ahiretin büyük harmanı
Hayıra sarfeden el gönüldedir

Beyanî der gönül uslanıyorsa
Davaya adilce başlanıyorsa
Onun felsefesi yaşanıyorsa
Taptuklar Yunuslar bil gönüldedir

43

MUSALLADAKİ KİŞİ

Musalla taşında şu yatan kişi
İbret kürsüsünde vaaz edendir
Sonsuzluğa doğru bunun gidişi
Bizlere yol açıp bir iz edendir

İyi kötü amelleri elinde
Sermayesin beze sarmış belinde
Hareketsiz durur kıyam halinde
İnsanlık adına niyaz edendir

Burada bıraktı bindiği atı
Geriye dönüş yok kararı katı
Evet bu ömrünün son saltanatı
Omuzlar üstünde bir naz edendir

Beyanî yok mudur müşkül danışan
Memnun ki dönmüyor oraya düşen
Sanma ki dili yok sükûtu lisan
Anlarsın her dilden hoş söz edendir

44

TÜRK PEHLİVANLARINA

Vur davulcu Köroğlu'nu çayırda
Türk pehlivanları meydan sizindir
Sizler gibi yiğit gerek bu yurda
Türk pehlivanları meydan sizindir

Selâm et Hazret-i pîrim Hamza'ya
Çaba harca ona lâyık olmaya
Koca Yusuf gibi ün sal dünyaya
Türk pehlivanları meydan sizindir

Ahmet Ayık gibi ayık ol giriş
Bu siper dost işi yen yenil barış
Adalı Halil'i geçmeye yarış
Türk pehlivanları meydan sizindir

Elden ele verip bayrağımızı
Dünya gönderinde gösterin bazı
Göğsümüz kabarsın yüceltin bizi
Türk pehlivanları meydan sizindir

Yaşar Doğu gibi doğ da hiç ölme
Gazenfer Bilge'yi örnek al yılma
Son gücünü kullan aman yenilme
Türk pehlivanları meydan sizindir

Avrupa'yla Amerika pes desin
Ruslar yenilsin de buna düş desin
Sayı verme vur kündeyi tuş desin
Türk pehlivanları meydan sizindir

Beyanî bu spor ata güreşi
Karakucak deriz yoktur bir eşi
Her türünü öğren sürdür yarışı
Türk pehlivanları meydan sizindir

45

BİR NEFES

En büyük bir devlet istersen Hak'tan
Sağlıklı sıhhatlı dile bir nefes
Biz murat almaya geldik uzaktan
Basayım bağrıma hele bir nefes

Sel misali şu hayatın a'kışı
Akıl tezgâhında dokur nakışı
Gözle görünmez ya yoktur bir eşi
Sahip ol uçurma yele bir nefes

Kalp çalışır kan akar nefesten
Beyhude harcama ibret al sesten
Kuş misali kaçar gider kafesten
Uçarsa tutulmaz ille bir nefes

Baldan tatlı amma yenmez içilmez
Kışın soğuğun da kahrı çekilmez
Yürek sıkışınca kıymet biçilmez
Can darda kalınca gele bir nefes

Rüzgâr olur harmanları savurur
Kasırgası ağaçları devirir
Bir nefes can alır biri can verir
Söylemesi kolay dile bir nefes

Beyanî yarından murat almazdı
Doğada hiç kimse Hakk'ı bilmezdi
Velhasıl cihanda hayat olmazdı
Tarifi mümkünsüz dille bir nefes

46

DOST MEKTUBU

Aldığım mektupta aramış beni
Bulamadım yolda iz diye yazmış
Sayılmaz gerdanda sıralı beni
Çekilmez bu kadar naz diye yazmış

Hiç kulak asmasın elin sözüne
Dinlesin kalbini baksın özüne
Tabi uğrun uğrun dostun yüzüne
Bakar ya efendim göz diye yazmış

Meyilin vermesin başka birine
Umutlansın bugün belki yarına
Dolanır gelirim kavil yerine
Beklesin tenhada söz diye yazmış

Beyanî sen burdan göçtükten sonra
Ecel şarabını içtikten sonra
Eldeki fırsatlar geçtikten sonra
Bu cefalar bize az diye yazmış

47

KÖROĞLU

Köroğlu'nun yurdu Çamlıbeller'de
Ağaçlar kurumuş dağlar kel olmuş
Bulutlar uçmuşlar başka illere
Yağışlar kesilmiş yayla çöl olmuş

Çınarın dibine bağlarmış atın
Dereleri öksüz pınarlar yetim
Göç etmiş aslanlar ceylanlar bütün
O balta işlemez yer yer yol olmuş

Sularda türküsü rüzgârda ağıt
Bey kızı değildir sevdiği söğüt
Tabiat âşığı ne yapsın yiğit
Ormanlara köle dağa kul olmuş

Ormanları parselleyip kapmışlar
Ardıçları kesip bina yapmışlar
Tarla olsun diye ateş atmışlar
Düzlüğü vadisi yanmış kül olmuş

Biz ormana hor göz ile bakınca
Yıldırımlar kamçısını çakınca
Kara bulut gömleğini sıkınca
Topraklar çaylara inmiş sel olmuş

Kötü fikirlere uydunuz diye
Beni çırıl çıplak soydunuz diye
Tabiatı susuz koydunuz diye
Boz topraklar kusmuş bize el olmuş

Beyanî der devrin okçusu imiş
Adalet sahibi hakçısı imiş
Köroğlu dağların bekçisi imiş
Ölünce eşkıya hırsız bol olmuş

46

KAN

Vücudunda kanı bitmiş hastaya
Efendim bir damla kan ver de yaşat
Sağlıklı çalışsın hem doya doya
İnsanlık adına sen ver de yaşat

Tedbirli olalım belâ gelmeden
Kurumlara servet verek ölmeden
Belki başkaları verir demeden
Çabuk ol dermanı sen ver de yaşat

Fazilet bağında yeşersin çimen
Tabi candan verir herkesi seven
İnsanların ömrü bitmesin hemen
Hayat kervanına can ver de yaşat

Sevmeyi yerleştir kibiri kaldır
Şefkatler yağdırıp gönüller doldur
Serveti olana bağış kutsaldır
Duymayanlar duysun ün ver de yaşat

Beyanî her şeye sabretse yiğit
Üzüntüler biter kesilir ağıt
Hamiyetli ol da şifalar dağıt
Ben bir verdim sen de bin ver de yaşa

49

YERYÜZÜNÜN İNSANOĞLUNA SESLENİŞİ

Ben bir ana ona bir evlât misali
Bağrımda yaşarsın bay insanoğlu
Hazine bulursun işlersen beni
Hesabı bellisiz say insanoğlu

Hak akıl denilen şu emaneti
Sizlere vakfetmiş büyük nimeti
Kafanda geliştir sonsuz hikmeti
Bilgisi âleme yay insanoğlu

Var oldum olalı belki bu sırra
İnan ki susadım büyük huzura
Baraj yap ağaç dik sür beni sula
Her mahsul bol olsun ey insanoğlu

Şu âlemin sulh ve sükunetini
Gençler yüklenmeli bunun hepsini
Dayanışma denen dostluk ipini
Sağlam er kapmasın ey insanoğlu

Bir bölgemde Ruslar Afganistan'a
Girdiler çıkmazlar kıyarlar cana
İran Irak birbirinden utana
Ermeni'de yoktur huy insanoğlu

Yunan Kıbrıs'taki Türk devletini
İlhak etmek ister alçaktır kini
Bir kaç misal bir de gör Filistin'i
İsrail saldırgan duy insanoğlu

Bir nükleer savaş belki çıkarsa
Sizi yakıp beni kökten yıkarsa
Bu kıyamet elinizden koparsa
Silinir doğadan soy insanoğlu

Yankılar sözümdür benimle konuş
Yele sele verme benden bir karış
Fikir ile savaş fikirle barış
Kılıcı kınına koy insanoğlu

Siz âdem atadan kardaş idiniz
Madem siyah beyaz biriz dediniz
Fakir ülkelere yardım ediniz
Dosttan dosta gider pay insanoğlu

Teknikle Merih'e iner iseniz
Silahsızlanmaya döner iseniz
Kutuplaşmalarda cayar iseniz
Denk olur cihanda kay insanoğlu

Kalkınmak isteyen barış misali
El ele vererek yarış misali
Hakk'a olan ibadetin emsali
Çalışmak değil de ney insanoğlu

Beyanî bu millet örnek olmaya
Bütün insanlığa çare bulmaya
Türk olarak sulh ve sükun bulmaya
Umudum sizdedir bey insanoğlu

50

ÖLECEĞİMİ

Doğduğum gün er geç öleceğimi
Bilerek yürüdüm ölüme doğru
Ağladım anlayıp geleceğimi
Gülerek yürüdüm ölüme doğru

Yarış ettim bitirmeye ömürü
Yolda yaşamaktır günün her biri
Hayat limanında hemen demiri
Alarak yürüdüm ölüme doğru

Gâh atla katırla gâhi bir yaya
Gâhi uçtum bir an yıldıza aya
Sonu meçhul olan ulu deryaya
Dalarak yürüdüm ölüme doğru

Törenle yolladım taydaşlarını
Sonunda anladım sırdaşlarımı
Geç kaldığım için gözyaşlarımı
Silerek yürüdüm ölüme doğru

Kötülük yapmaktan korkup irkilip
Sevgiden başkasın kafamdan silip
Her nefes vermeyi bir ölüm bilip
Gülerek yürüdüm ölüme doğru

Nefsim ile karşı karşıya gittim
İlim pazarında sermaye tuttum
Hayat ordusunu seferber ettim
Severek yürüdüm ölüme doğru

İşte mahşer günü işte kıyamet
Benim için koptu bu bir alâmet
Gizlenmişti burda her türlü nimet
Bularak yürüdüm ölüme doğru

Beyanî'yim ömrüm ne kadar dardır
Bin yıl yaşasan da bir an kadardır
İnsan kalbi kâbem namazım vardır
Kılarak yürüdüm ölüme doğru

51

KIZILAY

Yüz seneyi aşkın bir yolda gelir
Karargâhlar kurmuş yurda Kızılay
Beşeriyetlere yardımcı olur
Hem milyona hem de ferde Kızılay

Naçar kalanları daim gözetir
Gün olur ki ömrümüzü uzatır
Düşkünleri yatak döşek bezetir
Hizmetlerin gökle yerde Kızılay

Barışta savaşta hazırdır orda
Din dil ırk gözetmez el koyar derde
İnsanlar imkansız kaldığı yerde
Hemen Hızır gibi orda Kızılay

Kim ne olur ne olacak kim bilir
Sönmüş olan ocakları yandırır
Em bağlayıp acıları dindirir
Gelir derman olur derde Kızılay

Şefkat gönüllüsü yardıma katış
Ey Türk insanlığa yanıp da tutuş
Evsiz barksız kalmış bir ülke yetiş
Bir milletin başı dertte Kızılay

Maldan kandan bağış yapıp vermeli
Her bir zaman kapısını vurmalı
Bir kuvvetin arkasında durmalı
İyilik sevenler nerde Kızılay

Bir damla kan belki bir can kurtarır
Verilen her kuruş servet artırır
Hayır yapmak Hak katını aratır
Beyanî der cennet burda Kızılay

52

GİTMEYE

Ne geçit ne yol var dosta gitmeye
Oy bizim şu dağlar niye amansız
Sağ gelip buradan hasta gitmeye
Oy bizim ölümüz niye kefensiz

Ağalar yaylaya küstüler m'ola
Peyniri tuluğa bastılar m'ola
Ardıcı gürgeni kestiler m'ola
Oy bizim yamaçlar niye ormansız

Namusun öz ismi ar diyen yok mu
Kötülüğün adı şer diyen yok mu
Zalimin zulmüne dur diyen yok mu
Oy bizim memleket niye fermansız

Biz bizik bizleri bizden seçmek yok
Serden geçmek var da bundan geçmek yok
İsmimiz çiftçiye ekmek biçmek yok
Oy bizim memleket niye harmansız

Beyanî beyansız edemiyoruz
Devran karman çorman güdemiyoruz
Hakk'ın kapısına gidemiyoruz
Oy bizim dizimiz niye dermansız

53

GENÇLİK DESTANI*

Ey Türk'ün gençliği cumhuriyetle
İstiklâli korursanız mutluyuz
Biz millet olarak aynı cihetle
İleriyi görürseniz mutluyuz

Savaş değil barış açar yolları
Tüm dünyaya anlatınız bunları
Dinlemeyip silâh çeken elleri
Kalem ile kırarsanız mutluyuz

Beşerî âlemde siz filizsiniz
Uygar camiada gene sizsiniz
Bahçenin tarlanın sahibisiniz
Traktörle sürerseniz mutluyuz

Hep biriz kardeşiz olmasın kaygı
Küçüklere sevgi büyüğe saygı
Duymayı emreder içteki duygu
Böyle fikir yorarsanız mutluyuz

Milli birlik beraberlik içinde
İlim ara eğer bulursan Çin' de
Cevher dolu olan toprağı künde
Terimizle kararsanız mutluyuz

Tayfaya ayrılıp olmayın gurup
Siyahlı beyazlı hâl hatır sorup
Dünya gençleriyle el ele verip
Dost bağını örerseniz mutluyuz

* Ankara Halk Ozanları Derneğinin 1984 yılında açtığı yarışmada " jüri özel ödülü " almıştır.

Size görev verdi mabette yatan
Bekleyin kutsaldır bu görev zaten
Meşru müdafaya düşerse vatan
Cepheleri yararsanız mutluyuz

Ülkeleri dost olmaya çağırıp
Zalimin zulmunda hakkı koruyup
Yaşlılara düşkünlere uğrayıp
Hatırların sorarsanız mutluyuz

Teknoloji ile yıldıza uçun
Her biriniz birer sanatlar seçin
Sanayi dalında gelişmek için
Fabrikalar kurarsanız mutluyuz

Bir bütündür şu ülkenin her yeri
Bizler hürüz siz hürriyet neferi
Olaraktan kalkınmada zaferi
Sergileyip sererseniz mutluyuz

İş yerinde üretimde işçiyle
Memuruyla esnafıyla çiftçiyle
Öğrenciyle mehmetçiğin hepiyle
Siz el ele verirseniz mutluyuz

Analar babalar siz de yarını
Düşünerek çözün büyük sorunu
Terbiye için de Türk kültürünü
Evlatlara verirseniz mutluyuz

Hocalar okulda siz bu gençlere
İyi bilgileri hep vere vere
İstikbale hazırlayıp habire
Göğsünüzü gererseniz mutluyuz

Ve sen de verilen o bilgileri
Hak buyruğu sayıp öteden beri
Öğren ve de öğret gelmişken yeri
Tembelleri yererseniz mutluyuz

Fikir savaşında yenilen düşman
Bize yumruk çeker olmadan pişman
Devletiyim var gücüyle o zaman
Esas harbe girerseniz mutluyuz

Projeler çizin baraj kurulsun
Enerji üresin yollar yarılsın
Ağaç dikin cennet gibi yer olsun
Güzelliği ararsanız mutluyuz

Muhtaç olduğumuz şu asil kudret
Damarında kanda mevcuttur elbet
Bundan daha büyük olur mu servet
Bu bilince ererseniz mutluyuz

Bayrağı elinle en ileriye
Yetiştir taşısın o bir devriye
Ataya söz verdin dönme geriye
Bu kavilde durursanız mutluyuz

Kanunlarımıza saygılar duyup
İhlâl edenleri hemen uyarıp
Senlik benlik davasını bırakıp
Dostça bıyık burarsanız mutluyuz

Kötü fikirlerden uzak kalarak
Atatürk'ümüzü örnek alarak
Şu vatanda yeni nesil olarak
Yaraları sararsanız mutluyuz

Beyanî burçtaki bayrağımızın
Rengi kimin kanı kardeşinizin
Bağrına can gömdük mülk hepimizin
Ekileni dererseniz mutluyuz

ŞİİR İNDEKSİ

Bu indeks düzenlenirken 8 ve 11 heceli şiirler ayrı ayrı kümelenmiş ve şiirlerin ilk dörtlüğünün son iki mısraından hareket edilerek son kelimenin son harflerinden başlamak üzere alfabetik olarak düzenlenmiştir. İndeksin sol yanında yer alan baştaki sayı, şiirlerin sıra numaralarını, sağdaki ise sayfa numaralarını göstermektedir.

A. 8 HECELİLER

1. Şer yığını öbek öbek
   Öğüt tutan pîr yoktur ki 7

2. Sayısız nimet saçıldı
   Biz üç yedi beşten olduk 8

3. Yâr memnunsa sor kendine
   Tabip dünden memnunum ben 9

4. Şairin şiir dediği
   Karacaoğlan'ın türküsü 10

B. 11 HECELİLER

1. Menekşe yüksekte başını bağlar
   Kaş edip gözünü atışı başka 11

2. Çok bekledik gelip çıktı Samsun'a
   Canımız kanımız hep senin için 13

3. İlk sözüm son sözdür sana ne deyim
   Dolaş dünyaları kal Türkiye'de 14

4. Kimi konmuş kimi kalkmış göçüyor
   Sel gider kum kalır derede hanı 18

5. Milletle birlikte aynı zamanda
   Hallarımız zafer diye çağırdı 19

6. Vicdanın yok muydu amansız seni
   Bir hayâl eyleyip sızlamadın mı 21

7. Tarih bu işlere hep şahit oldu
Türk'ün yarasını sarmalı gayrı..... 22

8. Nöbette ansızın hayâl kurarken
Hısım akrabayı sorasım geldi..... 26

9. Seherde kırk dilden öten bülbüller
Birden avazını zâra çevirdi..... 27

10. İmar edip hem çekerek zahmetin
Dükkân dükkân sermeyince vermez ki..... 28

11. Karşıladığını sezdi gülüyor
Bir Tanrı selâmı ver Ehmet emmi..... 29

12. Bir tebessüm eyle o bana yeter
Biraz gül dedin de gülemedim mi..... 31

13. Suçlu cezasını çeksin elbette
Közünden dolayı sevmişim seni..... 32

14. Hudutlarda bekçi yok mudur yahu
Yabancılar yurda girdi girecek..... 34

15. Mamutlar dünyanın eski yâridir
Yayıp hayvanları korumak gerek..... 38

16. Vazifeye âşık buna doyamaz
Bunu ihmal etmez bir an mehmetçik..... 39

17. Ünümüz duyurduk biz duymayana
Mertçe bıyıklar burarak geldik..... 41

18. Bu güne güvence yarına umut
İnsanlığa kanat kololur çocuk..... 43

19. Yüzlerce senenin ilerisini
Ta o günden bakıp gördü Atatürk..... 45

20. Barışıp birleşir kederde dertte
Taş taşın üstüne örülür oğul..... 47

21. Ömür kâfi gelmez tüketir bizi
Kıyamete kadar aramaz oğul 51

22. Ana baba avrat bakar yoluma
Kırılan kalpleri saram da gelem 52

23. Nesilden nesile durmaz koşarım
Hangi kervan gitse onda varıdım 53

24. Dedi bugün olmaz dinle emiri
Dedim çok uzakta köyüm efendim 54

25. Elini öpeyim kabul edersen
Belki görüşmemiz son öğretmenim 55

26. İlmin her çeşidi fenin her nevi
Burda temel tutar binamız bizim 58

27. Anlatayım tarladaki işleri
Köyde çalışmaktan bezdiler oğlum 60

28. Hayat kazanında pişip kaynayıp
Yetiştirsin coşa coşa çocuğum 62

29. Aldanmışım kör volkanın gözüne
Bilmeden kusuru üç etmişim ben 64

30. Ben olgun meyvenin en irisiyim
Ben ekmek hatığı bal olurum ben 65

31. Akıl vermiş nimetlerle donatmış
Rahmeti kesilmiş kır olmayasın 66

32. Arada bir sebep yokken ansızın
Şu gönlümü üzmesine ne dersin 69

33. Cehennemi başımızdan atınca
Her Türk birer türkü söyledi bugün 71

34. Sorunca dediler göç etti burdan
Bindim yağız ata yol bozuk çalar..... 72

35. Ağaç söküp buğday sebze ekmeğe
Her türlü nimetler sizde yaylalar..... 74

36. Bu korular anlara yarışa
Nâçar kollara da bal verin dağlar..... 76

37. Kimler kişifledi bu sonsuzluğu
Kaç hasiret gelip görüştü yollar..... 78

38. İnsanın yaşama özelliğinde
Benim çok sevdiğim şu mavi sular..... 79

39. Hayat oyununa kalem batırmış
Elde oynamaya kozumuz mu var..... 81

40. Ve ansızın soldu hayat güllerim
Damarlarda kanım kurumaktadır..... 83

41. Arı çiçeğinden gıdasın alır
Kovanlar içinden bal ağaçlandır..... 84

42. Ateş cehennemde ezel ezeli
Onu söndürecek göl gönüldedir..... 85

43. Sonsuzluğa doğru bunun gidişi
Bizlere yol açıp bir iz edendir..... 87

44. Sizler gibi yiğit gerek bu yurda
Türk pehlivanları meydan sizindir..... 88

45. Biz murat almaya geldik uzaktan
Basayım bağrına hele bir nefes..... 89

46. Sayılmaz gerdanda sıralı beni
Çekilmez bu kadar naz diye yazmış..... 90

47. Bulutlar uçmuşlar başka illere
Yağışlar kesilmiş yayla çöl olmuş..... 91

48. Sağlıklı çalışsın hem doya doya
İnsanlık adına sen ver de yaşat.....92

49. Hazine bulursun işlersen beni
Hesabı bellisiz say insanoğlu.....93

50. Ağladım anlayıp geleceğimi
Gülerek yürüdüm ölüme doğru.....95

51. Beşeriyetlere yardımcı olur
Hem milyona hem de ferde Kızılay..... 97

52. Sağ gelip buradan hasta gitmeye
Oy bizim ölümüz niye kefensiz..... 99

53. Biz millet olarak aynı cihetle
İleriyi görürseniz mutluyuz..... 100

ÂŞIK BEYANÎ
(HALİL İBRAHİM GÜLEÇ)

Malatya'nın Darende ilçesine bağlı Irmaklı köyünde, 1938 yılında doğdu. Babası Mustafa bey, annesi Döndü hanımdır. İlkokul mezunu olup beş çocuğu vardır. Hâlen köyünde çiftçilik yapmaktadır.

Yurdun çeşitli yerlerinde yapılan âşık toplantı ve yarışmalarına katılmış, bunlardan birçok ödül almıştır.

Şiirleri çeşitli dergi ve gazetelerde yayımlanmıştır.

ISBN : 975 - 17 - 0504 - 5

Fiyatı : 2500 TL.